

**YAŞASIN 8 MART
DÜNYA EMEKÇİ
KADINLARININ
KAPİTALİZME KARŞI
SAVAŞ GÜNÜ**

İşte 2020'nin 8 Mart'ı yaklaşırken tüm dünyada pek çok şey yaşanıyor. Her yerde kadınlar, işçiler, kitleler eylem halinde... Latinler'den Avrupa'ya, Amerika'ya, Asya'ya kadar pek çok kıtada kitleler, kadın kitleleri hareket halinde... Kimi 8 Mart'a grev ilanıyla giriyor, kimi sokakları dolduruyor... Eylemlerle karşılanıyor 8 Mart, isyanlarla, ayaklanmalarla... Bir de burnumuzun dibinde yaşanan savaşla...

Ülkemizde yaşadığı sorunlara, ekonomik krize, işsizliğe, geleceksizliğe çözüm bulamadığı için bunalma girip, intihar edenlerin sayısı artıyor. Kapitalist sistem, her alanda tıkandığı için kitlelere bir umut vaat edemiyor. Aksine elektrige, suya, ulaşım, ekmeğe... yaşamak için gerekli olan en temel ihtiyaçlarımıza zam üstüne zam yapıyor...

Tüm bunlara karşı biz Emekçi Kadınlar olarak, işçi ve emekçi kadın kitlelerini 8 Mart'ta "HER ŞEY DEĞİŞECEK! ŞİMDİ KADINLARIN ÖZGÜRLÜK ZAMANI!" şiarıyla sokaklara, eylem alanlarına çağırıyoruz. Mart'ın kızılığı ile öfkemizi birlikte haykıracağız. 1857'de NewYorklu dokuma işçisi kadınların sesini Taksim'e taşıyalım.

8 Mart Pazar günü saat 17.00'de Taksim Tünel'de buluşuyoruz.

MÜCADELE BİRLİĞİ GAZETESİ

FABRİKALAR TARLALAR SİYASİ İKTİDAR HER ŞEY EMEĞİN OLACAK

4 - 18 Mart 2020 / S 95 / 2 TL

ŞİMDİ DEĞİLSE NE ZAMAN

İnsan ömrü kapitalist çarklar arasında öğütülüyor! Her yerde... fabrikalarda, atölyelerde, tarlalarda, bürolarda masa başlarında... hayatın her alanında damla damla acımasızca tüketiliyor insan ömrü. Savaş meydanlarına sürülüyor bir avuç asalağın semirip gelişmesi için. Gençecik bedenler düşüyor toprağa. Hep aynı yalan, hep aynı palavra! Vatan, millet, sakarya!

Kim vuruyor, kimin için vuruyor?

Ölen ve öldüren biz. Ölüler ardında toplanıp karşı tarafa kin ve nefret saçan ordular oluşturması istenen biz. Biz... milyonlarca aç, yoksul, işsiz, dar gelirli... tek kelimeyle emekçi. Karşımızda tıpkı bizim gibi aç, yoksul, işsiz, dar gelirli... emekçi!

Savaş büyüyor. "Şehitler tepesi" yükseldikçe yükseliyor. Ölüm kusuyor silahlar. Her iki tarafta da düşenler emekçi. Kim için, ne için?

Savaşa rengini veren, onu yöneten sınıftır. Hangi sınıfın çıkarına yapıldığıdır. Ölen öldüren askerlerin kimlerden olduğuna bakmaz savaş. Kimin çıkarına yapıldığına bakar. Bomboş "vatan" laflarına kanmayın. Bu savaş zenginlerin çıkarına. Bir avuç asalağın çıkarına. Onların kasaları dolsun diye ölüm kusuyor silahlar! Bakın, nasıl da espri yapıp güllüorlar savaş toplantılarında! Hiçbir değer yargısı yok bu asalakların, kendi çıkarlarından başka.

Nasıl da sürüyorlar on binlerce masum insanı sınır kapılarına! İyi bakın bu fotoğraflara. Her biri bizim gibi... ne eksik, ne fazla. O fotoğraftaki çocuk senin çocuğun olabilir. Yavrusunu kurtarmak için çırpınan şu anne, sen olabilirsin. Umutsuzluk ve öfke dolu gözlerle çocuğuna sarılan baba, işini kaybetmiş biri tıpkı senin gibi. Kamplara doldurdular, sigortasız üç kuruşa çalıştırdılar, fuhuşa zorladılar, aşağıladılar... Her fırsatta bilmem kaç milyar dolar harcadık diye yalanlar attıkları her şeylerini yitirmiş bu

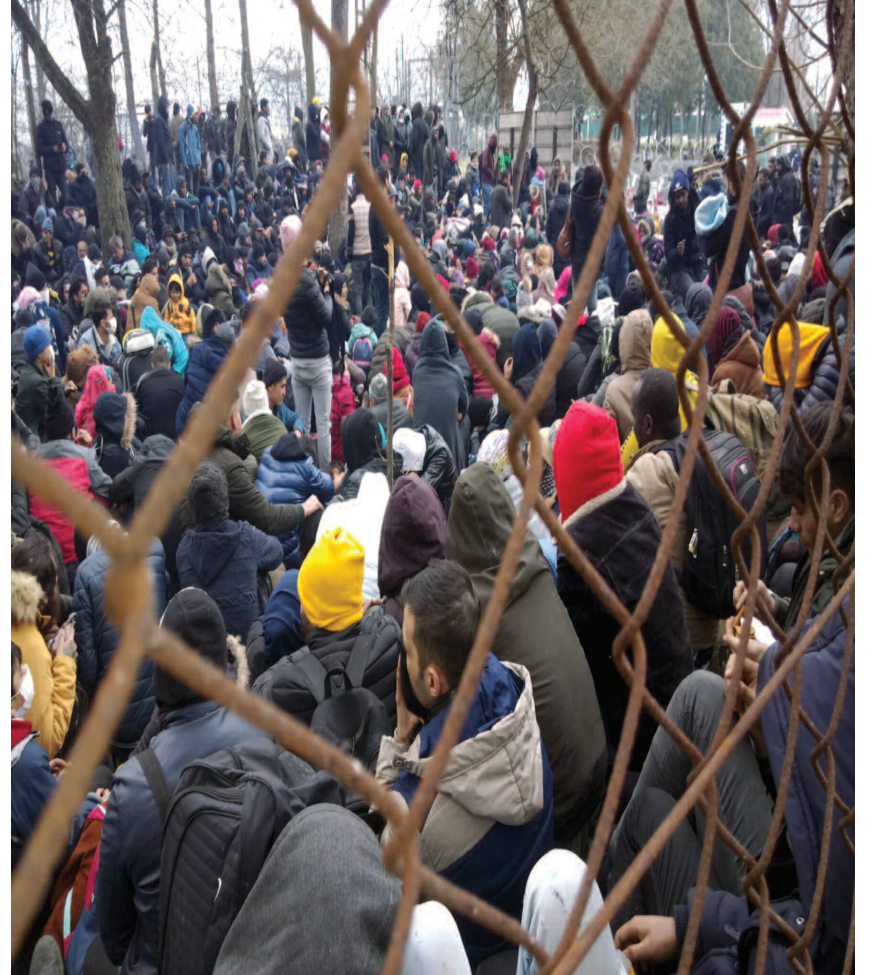
insanlara seni de düşman ettiler üstelik. Maraş'ta olduğu gibi linç ayınlarını organize ettiler. Şimdi bir silah gibi sürüyorlar insanları sınırlara.

Bir bak o sınıra sürülen insanlara. Sonra da bu savaşı yürütenlere, "vatan-millet-sakarya" nutukları çekenlere. Hangisi sana benziyor, hangisi sana yabancı? Diller ve renkler yanıtmasın seni. Mesela, düşün kimin çocuğunun var "gemicikleri"? Kimler mal mülk sahibi? Kim yaşıyor şatafat içinde? Bu savaşta atılan her bomba, her mermi kimlerin kasasına kar olarak dönüyor?

O sınıra sürülen sensin işçi kardeşim! Seni sürüyorlar oraya ismin, milliyetin, rengin değiştirilmiş olarak. Tıpkı senin gibileri öldürmen için cepheye sürdükleri gibi.

Sor kendine. Bu acı, bu aşağılanma, bu yokluk ve yoksunluk... ne için? Bak korkudan yasak üstüne yasak koyuyorlar. Baskı, sansür, zindan... Zayıflar çünkü. Bir ayağa kalkarsa ezilenler, nasıl sarsılır dünya, biliyorlar. Onlar güçsüz. Biz acı içinde ve öfkeli. Bir ayağa kalkmaya bakıyor her şey. Sor kendine. Şimdi değilse ne zaman! Bugün bu savaşın, bu acıların, bu kan ve gözyaşının arasında değilse ne zaman kalkılır ayağa!

Bu savaş bizim değil. Bu savaş emekçilerin çıkarına değil. Vatan dedikleri koca bir yalan! Karşı çık, sesini yükselt. İnatla, dimdik haykır: Yağma savaşına hayır, gerçek düşman içerde! Ancak işçiler iktidara geldiğinde bu topraklar bize vatan olur. Ancak emeğin iktidarında bu zulüm, bu ayrımcılık, bu kan son bulur. Her dilden, her renkten, her ulustan kardeşlerimizle bu yağma savaşlarını dayatanları alaşağı edelim. Yıkalım bize ölüm ve gözyaşı getiren zenginlerin iktidarını. Bu acılara, bu kan ve zulme son vermek için ayağa kalkalım. Artık vakit geldi: Şimdi Devrim Zamanı!

SINIRSIZ BİR DÜNYA...

İdlib'de yaşanan saldırıdan sonra Avrupa'dan destek almak isteyen iktidar, sınırları açtığını duyurmuştu. 28-29 Şubat günleri insanlığımızı sorgulatan görüntülere tanık olduk bu nedenle. Sadece İstanbul'dan değil, ülkenin pek çok yerinden binlerce mülteci Edirne'ye, sınıra doğru yola koyuldu.

Kimisi otobüslerle sınıra geldi, kimisi yürüyerek, kimisi botlarla... Botlarla Yunan Adalarına ulaşan göçmenlerin bebeklerle, çocuk ve kadınlarla, erkeklerle karaya çıkabilmek için savaş vermelerine tanık olduk. Karadan sınır kapısından geçmek isteyenler ise, iki gün boyunca Yunan polislerinin gaz bombalı saldırılarıyla karşılaştılar. Ve yüzlerce aile, Pazarkule sınır kapısından geçebilmek için 28 Şubat Cuma gecesini yağmur altında tarlalarda bekleyerek geçirdi. Erdoğan 29 Şubat günü yaptığı açıklamada 18 bin kişinin kapılardan geçtiğini, bu rakamın artabileceğini söylüyor ve ekliyor: "Biz bu mültecilere bakmak, beslemek durumunda değiliz. Avrupa Birliği sözünde durmalı"...

Ve haberler gelmeye devam ediyor. İki sınır kapısı önünde sıkışan yüzlerce kişi gaz bombalı saldırılarla karşı karşıya. Askerler havaya ateş açıyor, kaçışan insanlar birbirlerini ezme ve ezilme tehlikesi yaşıyor. Ne ileri gidebiliyorlar, ne de geri...

Yeni bir yaşam umutları ve hayalleri ile yollara düşenlerin yüzlerindeki umut ve heyecan da faşist-şovenlerin gözünden kaçmadı... Burada her fırsatta yaşamı göçmenlere zehir edenler, insanca bir yaşamı yahut bir parça mutluluğu, eğlenceyi çok görenler, bu umuda karşı da zehir saçmaya başladılar. Ne nankörlükleri kaldı, ne "bizim çocuklarımızın orada ölürken onların burada eğlenmediği..."

Sahi, bu savaş kimin savaşı... Kimin için ölüyor insanlar ve kimin için yerlerinden yurtlarından ediliyor, kimin için savaşmaları isteniyor...

>>Editör...

**YAKLAŞAN FIRTINADA
DEVRİMCİ ÖNCÜ İŞÇİLER
NE YAPMALI!**

Türkiye savaşta! Herkesin malumu olan bu durum resmen ilan edilmediği için, düne kadar bir yorum/tahmin konusuydu. RTE'nin "artık savaşta diyebilirim" açıklamasından sonra kesin, somut, resmi bir hal aldı. Türkiye hem Suriye'de hem de Libya'da savaşta! Gelen ölüm haberleri savaşın şiddeti konusunda fikir verir nitelikte.

Artık mesele Türkiye'nin savaşta olup olmadığını tartışmak değil, savaşın kaçınılmaz sonuçlarının yaratacağı durum karşısında işçi sınıfının öncü devrimci işçilerinin nasıl bir politika izlemeleri gerektiğidir.

3

Ayaklanmanın İtici Gücü

C.Dağlı

2

Kıyametin Eşiğinde

Sinan Kaleli

4

Savaş Ve Devrim

5

AKP+CHP=AKCHP

Taylan Işık

8

Umudun Da Süvarileri Var

Ali Varol Günel

10

Sosyal Reformizmin
İtirafı - 4

İ.Cevat Çetiner

11

AYAKLANMANIN İTİCİ GÜCÜ

C. DAĞLI

BAŞYAZI

Ayaklanmalar ve devrimler, dünyada, günün en önemli gerçeği ve en önemli olayıdır. Şu sıralar bunun hakkında yazmayacaksak ne hakkında yazacağız.

Ayaklanmanın olduğu her ülkede, proletarya ve halk Geçiçi Devrim Hükümeti (GDH) ile karşı karşıya. GDH iktidarın halkın eline geçtiğinin ilk ölçütü ve yapıtıdır. Hareketin daha ileriye gitmesi, bu sorunun çözülmesine bağlıdır.

Burjuva devletini, sınıf iktidarını yıkmak için halk ayaklanması kaçınılmazdır. Güncel olarak zorunludur. Ayaklanmanın zaferiyle iktidar ele geçilir. Bu süreçte GDH kurulur. GDH, en devrimci önlemleri anında uygular. Derhal devrimci iktidarın görevlerini yerine getirir. Eğer merkezi iktidar ele geçirilememişse, ayaklanmanın zaferine ulaştığı kentlerde ve bölgelerde de GDH oluşturulmalıdır. Oralarda da, devrimci iktidarın görevlerini üstlenmelidir.

Bölgelerde ve kentlerde kurulan GDH geçicidir. Başka somut tarihi koşullarda da bu durumla karşılaşılır. 1940'lı yıllar Doğu Avrupa'da savaşın sonuna doğru yani zaferine doğru faşizm ve emperyalizmin işgalinde olan başkentler işgalden henüz kurtulamamışken Sovyet Kızılordu'nun ve içerde partizanların ele geçirdikleri yerlerde, halkların ayaklandığı bölgelerde, dağlık alanlarda, geçici olarak devrim hükümetleri kuruldu. GDH'leri kuruldukları her yerde, devrimci iktidarın yapması gereken işleri yerine getirdiler. Daha sonra başkentler ele geçirildi ve GDH'leri başkentlere taşıdı. Tarih, karşımıza yeni durumlar çıkarabilir. Karşılamaya hazır olmalıyız.

Devrim, ilk kesin zaferle sona ermez; iktidarın ele geçirilmesi ilk kesin zaferdir. Devrim ilk kesin zaferden sonra süreci nihai zafer kadar sürdürmek zorundadır. Sömürü ilişkileri, buna göre biçimlenen toplumsal ilişkiler ve eski anlayış ortadan kaldırılana değin devrim süreklidir. Zafer zayıflamamalı, yeni eko-

nomik, toplumsal politik ve kültürel adımlarla güçlendirilmeli, devrimci önlemlere her alanda başvurulmalıdır. Eski üst yapının yıkılması, iktidarın alınması, politik üstünlüğün ele geçirilmesi araçtır; amaç, yeni bir toplum, yeni yarımlar, yeni bir yaşamdır.

Ayaklanma ne kadar uzarsa uzasin, kesin zafer için tepe noktasına vardırılmalıdır. Çünkü kesin zafer, ayaklanmanın yoğunluğunun en tepe noktasına çıktığı zaman kazanılır. Diğerlerine göre, daha ileri gidebilen Lübnan devrimci halk ayaklanması bunun canlı bir örneğidir. Orada ayaklanma, devrim düzeyine ulaştı.

Gücün, enerjinin eylem yoğunluğunun tepe noktasına çıkması; eylemlerin en yüksek biçimine dönüşmesi, ayaklanmada bir dönüm noktasıdır. Ayaklanma, belirleyici bir aşamaya girmiştir. Kapitalist sınıf yalnızca ekonomik kriz nedeniyle değil yalnızca durumu açığa çıktığı için de değil, çöküş içinde olduğu için de, kitlelerin devrimci saldırılarına karşısında dayanıklı olmadığı için, emekçiler eylemlerini yoğunlaştırıp, tepe noktasına zirveye çıkararak onu yenebilir.

Milyonlarca insan çok ciddi önemli nedenlerle sokağa çıkar, ayaklanırlar. Kitlelerin çözülmesi gereken yamsal istemleri var. Bu nedenle ayaklanma hedefine varmak zorunda. Yani ayaklanma kesin sonuçlu olmalıdır. Yarı-yolda duramaz. Bu durumda düşman tüm güç ve olanaklarla hareketi bastırmaya çalışacaktır. Aylardır eylemde olan ayaklanmacılar bu durumu akılda tutarak davranıyorlar.

Ayaklanmanın hedefi burjuva güçleri yenmek ve zaferine ulaşmaktır. Böylece en başta, zafer hedefiyle hareket eder. Ayaklanma, savunma temelli değil, saldırı hücum temellidir. Zaferine ulaşmak için ayaklanmacılar, düşmandan daha enerjik ve daha atak davranmalıdır. Ayaklanmalar güncel olarak bu bakımdan canlı, somut birer yeni örnekler.

Her ayaklanma hedefe varmasa da, zafer hedefiyle hareket etmek zorundadır. İlerlemesi, geniş kitleleri kendisine çekmesi, uzun soluklu olması buna ve bu yönde dövuşmesine bağlıdır. Sonuç almasa bile uzun süren varlığıyla etkisini güçlendirebilir ve etki alanını genişletebilir. Güncel ayaklanmaların etkisi varlığından ileri geliyor.

Halk ayaklanmalarının itici gücü nedir? İtici güç, emekçi kitlelerin kolektif ekonomik çıkarlarıdır. İtici güç, sınıf savaşıdır. Sınıf savaşı yoluyla ve devrimle sınıfların kaldırılmasıdır. İtici güç eylemlerimizin içeriğidir; büyük kurtuluş amacıdır; insani toplumu ya da gerçek insan toplumunu kurma amacıdır. Yeni yarımların bizim tarafta olmasıdır. Zafirimizin kesin olmasıdır. Ayaklanmaların itici (harekete geçirici) gücü, yeni bir dünya için savaşan devrimci kitlelerdir.

Kitle mücadelesi belli bir güce ulaşmadan devrim gerçekleşmez. Fakat devrim güncel olarak gerçekleştirme hedefi yoksa kitle gücü ne kadar yeterli olursa olsun salt yeterli koşul var diye devrim gerçekleşmez. Devrimi gerçekleştirmek için, önce devrimci bir anlayış olmalıdır. Devrimci güçler küçük birer grup oldukları zamanlarda devrimi gerçekleştirmek için cesurca savaşırlar. Ama devrimci bir anlayıştan yoksun olanlar, bugün milyonlar eyleme geçtiği halde, bu işin nasıl olmayacağını sayısız gerekçesini ileri sürüyorlar. Gezi, Haziran halk ayaklanmasında ve birçok yerde halk, bu çevrelere ve kendi grubunun önderliğinde yapılmadığı için eylemleri karalayıcılara rağmen, onların dışında ayaklandı. Eyleme geçen halk devrimci, buna karşı duran küçük burjuva sosyalist gruplara tutucu konumda.

Çeşitli düzeylerde eylemler, ayaklanmalar biçiminde tarihsel girişkenlik ezilen ve sömürülen kitlelerin eline geçti. Burjuvazi, statükodur, gerici (burjuva gerici), krizdedir ve çöküş içindedir. Dolayısıyla kitlelerin devrimci

girişkenliğini isyan ve ayaklanmaların önünü alacak durumda değildir. İçinde bulunduğu durum nedeniyle cesaretsizdir. Proletarya ve diğer emekçi kitleler devrimci taraftır. Son derece cesaretlidir. En ağır baskı koşullarında, en büyük katliamların ortasında cesaretle savaşmıştır. Eşitsiz koşullarda yapılan ayaklanmalar birer cesaret örneğidir.

Yönetici sınıf saldırılarını arttıracaktır, fakat ayaklanmalar da ilerlemeye devam edecektir. Her ayaklanma, başka yerlerde, insanların eyleme geçmelerini teşvik ediyor, ateşliyor ve cesaretlendiriyor. Yeni bir topluma geçişi deflediyi ve buna yol açtığı için, ayaklanmaların dünya tarihi açısından tartışılmaz önemi var. Büyük eylemlerin sonuçlarının, dünyada yarattığı etki her zaman aynı olmaz. Devrimci durum ve dünya devrimi koşullarında zincirleme bir etkiyle devrimlere yol açar.

Toplumsal ayaklanmaların etkileri ve sonuçları yarattığı değişimlerle ölçmek yerine, devlet güçlerinden daha fazla kayıp verilmesiyle ölçmeye kalkmak, sıradan bir bakışın ötesine gitmez. Bütün halk ayaklanmalarından egemen sınıf ve devlet güçleri daha az kayıp verirken, halk daha çok insan kaybı vermiştir. Fakat bu süreçte düzen güçleri teşhir olmuş, yıpranmış, zayıf düşmüş ve kaybetmiştir. Devrimci güçlerse, politik olarak güçlenmiş dolayısıyla toplumda etki gücü ve çekiciliği artmıştır. Sonuç olarak burjuvazi devrimci ayaklanmalar karşısında başarısız kalırken, ayaklanan kitleler başarıyla ilerliyor.

Eylemciler, ayaklanma sürecinde ilkel devrimciler gibi mücadelenin belli biçimlerine saplanıp kalsalardı, bugünkü başarıyı yakalayamazlardı. Kitleler ayaklanma boyunca yeni gelişmelerin karşılıklarına çıkardığı mücadele biçimlerini karşılayacak bir yetenek sergilediler. Ayaklanma her an yön değiştirebiliyor, düşmanın çeşitli manevralarıyla karşılaşıyor ve tüm düşman girişimlerini boşa

çıkarak yoluna devam ediyor. Bu yüzden ayaklanmalar çok esnek yaratıcı ve her yeni durumu yanıtlayan, pratik zekâ örneği ortaya koyuyorlar. Devrimci kitleler savaşta olduğu gibi isyan ve ayaklanmada da durumun her an değişebileceğini akılda tutarak her yeni duruma, uygun bir tavır geliştiriyorlar. Böylece her durum karşısında eylemlerini devam ettiriyorlar.

Ayaklanmanın patlak verdiği ülkelerde, durum ve maddi koşullar, başarıya ulaşmak için uygundur. Ortaya çıkan durumun yararlanmasını bilmek gerekir. Sonuç almak eylemlerin geliştirilmesine bağlıdır. Devrimciler, bu süreçte kadar, durum, başarılı olmak için bu kadar uygun değilken, mücadele verdi. Durum bu denli uygunken, elbette, başarıya ulaşmak için bütün güç ve enerji ortaya konacaktır. Devrimci ayaklanma sonuç getiriyor.

Bu, bir halk ayaklanmasıdır. Halk kavramı, kapitalizmin ezdiği sınıfları kapsar. İşin doğası gereği katılan her toplumsal sınıf, kendi istek, çıkar ve özlendlerinin gerçekleşmesini ister. Proletarya dışındaki emekçiler, tekelleri sermaye egemenliğinin yıkılıp, özgür ve demokratik bir ortam için mücadele ederken, proletarya ve çıkarı sosyalizmden yana olan toplumun en yoksul kesimi mücadeleyi özel mülkiyetin ortadan kaldırılmasına kadar götürecektir. Ama bugün, ezilen ve sömürülenler, sermayenin sınıf egemenliğini devirmek için ortak hareket etmek durumundadır. Güncel ayaklanmalar milyonların birleşik mücadelesine dayanıyor.

Kapitalist sınıf, halk kitlelerinin bir araya gelmesini engellemek için bütün gücünü ve yönetme yeteneğini seferber etti. Bugün milyonlarca emekçinin birlikte hareket etmesini engelleyecek bir durumda değil. Milyonlarca insan güçlerini eylemde birleştirdiğine göre sermayenin bu büyük güç karşısında yenilgi kaçınılmazdır.

Göğü Fethe Çıkanlar

Bir yoldaşımız "Onlara seslenebilmenin tek koşulu var; içimin sevinçli ve neşeli yanını konuşturmak" diyordu ölüm orucu sürecinde en önde giden yoldaşlarına mektup yazabilmek için. "Yoksa 'ölmenin' diyeceğim... 'Sizden bir gün fazla yaşamak istemiyorum'..."

"Yaşadıklarımızı nasıl anlatacağız tüm insanlığa, birbirimize" diye devam ediyordu: "Hatırlıyor musun Homeros'u... On tane ağzım olsa, dilim / Hiç bitmeyen soluğum olsa / Tunçtan kalbim / Yine de yaşadıklarımı anlatamam size"...

Onu, onları anlatabilmek o kadar zor ki. Arkalarından yazmak... Onlar için yazılan her şeyi okurken "evet, daha iyi anlatılmazdı" diyorsun. "İşte ben de yazsam aynısını söylerdim..." Ama kağıdı kalemi alınca yazamıyorsun. Şiirlere gidiyorsun, ustalara sığıyorsun duygularına tercüman olsun diye, kolaya kaçırıyorsun...

Çok yönlü bir insanı anlatacağımız zaman "nereden başlamalı anlatmaya" diye düşünüyorsun. "Hangi yönünü öne çıkarmalı, anlatmalı insanlara, yahut benim için en önemli yanı ne idi" diyorsun. Evet, O'nu anlatmanın en zor yanı da bu. Adanmışlık, çalışkanlık, parlak zeka, çocuksu masumiyet, sakinlik, kararlılık, parlayan gözler... Kenan denince ilk akla gelenler...

Ufak tefek esmer bir çocuktan kavga atıldığında ve tabii yaşamlarımıza girdiğinde. Meraklı, her şeyi soran, tartışan, aklına yatmayan bir şeyi sorgulamadan kabul etmeyen afacan bir çocuk... Bu huysundan dolayı yoldaşları sık sık takılırdı ona: "Neden?"

En sık kullandığı sözcüklerden biri idi "neden?" Ve tatmin olmadan da işin peşini bırakmazdı. Bu bazen merak ettiği bir konu, bazen de yapılması gereken bir işin neden yapılmadığı olurdu. Bazen de masumiyetinden gelen saf merak olurdu: "Neden?"

Bir işi yapmayı üstlenmişse, gözünüz asla arkada kalmazdı, ne yapıp ne edip onu mutlaka yapardı. Bu bazen bir eylemi örgütlemek olurdu, bazen bir yemek yapmak ya da yazı yazmak... Evet, en ünlü olduğu ko-

Taylan Demircioğlu (Kenan Aktaş) Yoldaş 5 Mart 2018'de Afrin Meydanke'de kahramanca savaşarak toprağa düştü.

Kenan Aktaş / 1988 Adana

"Nasıl bir zeka meşalesi söndü, nasıl bir yürek durdu" diyordu Lenin, Engels'in ardından. Nekrassov'un bu mısralarını bugün onun için kullanmak hiç abartı olmayacak. Teorisyen, ajitator, eylemci... 29 yıllık kısacık yaşamına koca bir mücadeleyi doldurmuş ve yaşamını halklar için feda etmişti. Kafasıyla kitapların arasından gelmişti ve sadık kalmıştı ona namuslu bir amele gibi.

Yoldaşın

Dmitry Yazov Hayata Gözlerini Yumdu

Sovyetler Birliği'nin son mareşali Dmitry Yazov, 27 Şubat Perşembe günü Moskova'da 95 yaşında hayata gözlerini yumdu.

1924 yılında Omsk'ta doğan Yazov, 1941 yılında Kızılordu'ya girmişti. II. Dünya Savaşı sırasında Volkhov ve Leningrad cephelelerinde bulunan Yazov, buralarda gösterdiği başarılarından dolayı onore edildi. Leningrad Kuşatması'nda aktif görevler alan Yazov, sonraki 50 yıl boyunca parlak bir askeri kariyer sergiledi. Sonraki yıllarda Savunma Bakanı olarak da görev yaptı. 1987 ile 1990 yılları arasında SBKP politbüro adayları arasında yer aldı.

Dmitry Yazov, Gorbaçov'un Glasnost ve Perestrojka politikasına en baştan beri karşı çıkanlar arasındaydı. 1991 19 Ağustos'unda 7 üst düzey Sovyet yetkili (Gennadi Yanayev, Valentin Pavlov, Boris Yugo, Oleg Baklanov, Vladimir Kryuchkov, Vasili Starodubtsev ve Alexander Tizyakov) ile birlikte oluşturulan ve Gorbaçov'u görevden alan O l a ğ a n ü s t ü Durum Devlet Komitesi'nin üyesiydi. Ancak bu komite Gorbaçov'a karşı ideolojik ve politik bir karşı duruş sergileyemediği ve çoğunluğu SSCB'nin korunması ve sosyalizmden yana olan işçi ve emekçilere doğrudan çağrı yapmadığı için başarısız oldu. Ve bir dizi gelişme sonrasında SSCB dağıldı. Yazov ve diğer komite üyeleri tutuklandılar. Yazov, 1,5 yıl hücre hapsinden sonra serbest kaldı.

Sovyetler Birliği'nin bu son mareşali, uzun yıllardır hastalıkla mücadele ediyordu. Ölümünden sonra, Moskova'daki Mıtişi Askeri Anıt Mezarlığı'nda toprağa verildi. Bugünkü Rusya Savunma Bakanı Sergey Şoygu onun için, "Kendime örnek aldığım bir kişiydi. Derin bir üzüntü yaşıyorum" ifadelerini kullandı.

Editör

YAKLAŞAN FIRTINADA DEVRİMCİ ÖNCÜ İŞÇİLER NE YAPMALI!

Baş tarafı 1. sayfada

Savaşın kaçınılmaz sonuçları üzerinde de fazla durmaya gerek yok. Çünkü bu sonuçlar hem yaklaşık olarak biliniyor, hem de işçi sınıfı ve emekçi halklar, Kürt halkı bu sonuçların etkilerini kendi yaşamlarında her gün yaşıyorlar. Ayrıca, liberallerden tutulim da küçük burjuva politik akımların tümüne kadar, hemen herkes ve hemen hergün bu sonuçları sıralayıp duruyorlar.

Çok kısa bir özet yapmak gerekirse, savaş, işçi ve diğer emekçi sınıflar için daha çok vergi, daha çok zam, daha çok açlık, sefalet ve en önemlisi, savaş demek cepheden dönen cenaze demektir; yani kan, acı ve gözyaşdır. Bu olgular şimdiden günlük yaşamda tüm etkilerini göstermeye başladılar bile. Dinci faşist iktidar cephe- den dönen cenazeleri artık gizlice gömmeye başlamış. Korku büyük!

Türkiye’de tekkelci sermaye egemenliği, dinci faşist iktidar ve faşist devlet bir kırılma noktasının eşiğinde. Bu noktayı içselleştirerek anlayıp kavramak; atılacak adımları bu gerçeğe göre belirlemek yaşamsal önemde.

Bu bakımdan devrimci öncü işçiler açısından öncelikli sorun, Türkiye’nin, tekkelci sermaye egemenliğinin tarihsel bir dönüm noktasından, varlık-yokluk sürecinden geçtiğini bilince çıkarmaktır. Başka bir ifadeyle, savaş, özellikle de savaşta bir yenilgi, halihazırda var olan devrimci durumu, ekonomik ve politik krizi daha da ağır-

laştırarak ve toplumsal devrim için gerekli koşulları son derece olgunlaştıracaktır.

Proletaryanın, tarihsel görevini gerçekleştirme koşulları güncel olarak ortaya çıkmıştır. Bu görev sermaye egemenliğini bir devrimle yıkarak sosyalizme/komünizme geçişin yolunu açmaktır. Ekonomik-politik kriz üzerine gelen savaş bu konuda hızlandırıcı bir işlev görecektir. İlk işaretler ortaya çıkmaya başladı. Dinci faşist iktidarın emekçi sınıflara, Kürt halkına vaat edebildiği tek şey “şehitler tepesinin boş kalmaması”dır. Yani kan, ölüm ve gözyaşı.

Bu ortamda sınıf bilinçli devrimci önce işçiler ne yapmalı?

Küçük burjuva politik akımlar, işçi sınıfının ve öncü işçilerin dikkatlerini sonu gelmez teorik tartışmalara, savaş üzerine bitmez-tükenmez tahminlere, oyalayıcı konulara çekmek için harıl harıl çalışıyorlar. Oysa, tam da şimdi, bu koşullarda devrimci öncü işçilerin pratik amaca uygun düşünmeye ve yol belirlemeye ihtiyaçları var.

Sermaye sınıfı egemenliğini ve faşist devleti yıkacak bir devrim artık günceldir. Pratik amaç budur. Devrimin güncel olduğu tarihsel bir dönemde devrimi zafere taşımak dışında bir pratik görevi işçi sınıfının önüne koymak devrime ihanettir. Küçük burjuva politik akımlar işçi sınıfının ve onun devrimci öncülerini böyle bir tuzağa düşürmeye çalışıyorlar.

Devrimci öncü işçilerin şimdi tüm dikkat ve

çabalarını yoğunlaştıracakları başlıca mesele, yaklaşmakta olan halk ayaklanmasını zafere taşımak; ekonomik-politik krizin ve savaşın ortaya çıkardığı koşullardan sermaye sınıfı egemenliğini ve faşist devleti yıkmak için yararlanmaktır. Ayaklanma artık pratik/güncel bir sorundur. İşsizlik intiharları, yoksulluk intiharları, bireysel olsun, kitlesel olsun her işyan, her haykırış bir halk ayaklanmasının habercisidir. Toplum vicdanı, yoksulluk intiharlarını, işsizlik intiharlarını, kendini yakma eylemlerini kaldırmayacak noktaya gelmiştir. Toplumun, emekçi sınıfların, ezilen halkların, Kürt halkının vicdanı kanyon. Vicdanı kanayan, ruhunun derinliklerinde fırtınalar esen bir halk ayaklanmaya çok yakın ve çok yakındır. Tüm küçük burjuva politik akımların anmak, akıllarına getirmek, dile getirmek istemedikleri gerçek toplumsal olgu budur.

Irak, Lübnan, Cezayir ve daha pek çok ülkede süren ayaklanmalar Türkiye ve Kürdistan’da yaklaşan ayaklanmanın koşullarını etkiliyor, süreci hızlandırıyor, halklara ayaklanma esnasında nasıl davranmak gerektiği konusunda örnekler veriyor. Bir yıldan fazla bir zamandır süren Cezayir halk ayaklanması, eski Cumhurbaşkanı’nın görevi bırakmasına rağmen bitmedi. Lübnan ayaklanmacıları da eski başbakanın istifasına rağmen geri çekilmediler. Irak, her iki ayaklanmadan çok daha şiddetli biçimde sürüyor. Bu ayaklanmaların eksik ve zayıf noktaları bir

yana; hepsinin de hedefinde iktidar var.

Haziran Halk Ayaklanması da önemli dersler barındıran bir deneyimdir. Görüldü ki, Haziran Halk Ayaklanmasının en zayıf noktası, iktidarı ele geçirmeyi aklının ucundan bile geçirmeyen “Taksim Dayanışması” denen topluluğun etkisi altına girmiş olmasıydı. “Taksim Dayanışması” denen topluluk, bir ayaklanmanın önderliğinin nasıl olmaması gerektiğinin dört başı mamur bir örneğidir.

Burada amaç Haziran Halk Ayaklanmasını ve “Taksim Dayanışması”nı tartışmak değil elbette. Fakat devrimci öncü işçiler geleceğe geçmişten ders çıkararak hazırlanmalı. Her ayaklanma, gidebileceği en ileri hedefine gidebilmek için kararlı, tutarlı, uzlaşmayı değil, tam ve kesin amaca ulaşmayı hedeflemiş, ayaklanmanın tüm sonuçlarına katlanmaya hazır yürekli bir otoriteye ihtiyaç duyar. Böyle bir otorite ancak sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerden oluşan ya da devrimci öncü işçilerin ağırlıkta olduğu bir “merkez”, bir komite ya da konsey olabilir ancak.

Burada temel sorun, sınıf bilinçli devrimci öncü işçilerin bu meseleleri zaman geçirmeden, şimdiden gündemlerine almaları ve çözüm üzerine yoğunlaşmalarıdır.

Günün acil görevi budur!

İdlib’de Uzun Gece

27 Şubat gecesi İdlib’den ardı ardına haberler gelmeye başladı. Akşam geç saatlerde Rusya uçaklarının TSK’yı havadan vurduğu haberleri düştü sosyal medyaya. Olayın ciddiye ve vahameti Reyhanlı ve Hatay Devlet Hastanesine onlarca asker cenazesi getirildiği öğrenildiğinde ortaya çıktı.

Hastanelerden ses kayıtları, cepheden fotoğraf ve videolar düşmeye başladı haber sitelerine. Ve uluslararası haber ajansları da bunları doğrular haberler geçmeye başladı. Böylesi anlarda sosyal medyada yani denetlenemeyen yayın mecralarında dolaşmaya başlayan haberler, görüntülerin ne kadarı gerçek ne kadarı provokatif haber, ayırmak mümkün olmuyor.

Ve ilk resmi açıklama Hatay valiliğinden geldi ve “9 şehit olduğu” açıklandı. Bunun ardından tüm haber ajansları, ölen asker sayısını 9 olarak vermeye başladı. Acil olarak toplanan MGK toplantısı sonrası gelen bu açıklama, devlet erkânından gelen ilk ve tek açıklama oldu. Hatay valisi bir süre sonra ölü sayısını 22’ye, sabaha karşı da 33’e yükseltti; 20 kadar da yaralı asker olduğu söylendi. Reuters Haber Ajansı ise 37 kişinin öldüğünü söylüyor. Bu esnada hastanelerin etrafındaki vatandaşlar bölgeden uzaklaştırılmaya çalışıldı, ısrarla “kan ihtiyacı olmadığı” vurgulandı, hastane etrafında halkın ördüğü etten duvarı dağıtmak için.

Kısa süre sonra Diyarbakır’dan F-16ların havalandığı haberleri duyuldu. ANF Haber Ajansı ise Hatay, Reyhanlı ve Antep’teki çeşitli hastanelere 122 asker cenazesinin getirildiğini haber verdi. Türkiye’nin cenazeleri alabilmek için Rusya’dan havayolunu açmasını istediği, ancak kabul edilmeyince karayolu ile taşımak zorunda kaldığı öğreniliyor sonradan.

Gece geç saatlerde Türkiye göçmenler için Avrupa sınırlarını açtığı, hiçbir denetimin olmayacağı haberleri geldi. Suriye’ye karşı savaşta Türkiye bir kez daha “göçmen” kartını kullanıyor. İstanbul Aksaray’dan, Otogar’dan ardı ardına kalkan otobüslerin Edirne’ye göçmen taşımaya başladığı kareler ekranlara gelmeye başladı. Sadece sırt çantasını alarak sınır kapısına yürüyenler, botlarla Yunan Adalarına ulaşıyorlar... Ve öğle saatlerinde sınır kapısında Yunanistan polislerinin göçmenlere biber gazı ile saldırıp sınırdan sokmaması...

Ve tüm bunlar yaşanırken, tüm haber kanalları copy-paste haberler verirken, haber takibi yapmak için kullanılan sosyal medya Türkiye’de engellendi... Bir taraftan internet sansürleri protesto edilirken, diğer ta-

raftan Gezi’den kalma deneyimle VPN’ler kullanılmaya başlandı.

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, Türkiye’nin talebi üzerine NATO Anlaşması’nın dördüncü maddesi kapsamında acil durum toplantısı düzenleyeceklerini duyurdu. (NATO Anlaşması’nın dördüncü maddesi, üye ülkelerden birinin toprak bütünlüğü, siyasi bağımsızlığı ya da güvenliğinin tehdit edildiği düşünüldüğünde, tüm müttefiklerin danışmalarda bulunmasını öngörüyor.) BM Genel Sekreteri Antonio Guterres, İdlib’de artan gerginlikten endişe duyduğunu belirterek, ateşkes çağrısını yineledi.

NATO Genel Sekreteri Jens Stoltenberg, üye ülkelerin temsilcileri ile yapılan toplantı ardından, “NATO, hava savunması için Türkiye’yi desteklemeye devam ediyor. Bu durum, Suriye’den bir füze saldırısı tehdidine karşı Türkiye’yi korumayı sağlıyor” dedi. NATO’nun 2012’den bu yana Türkiye’de konuşlu Patriot bataryaları bulunuyor. Stoltenberg, ayrıca NATO’nun elektronik tespit uçakları Awac’ların Türkiye hava sahasında devriye gezeceğini söylüyor.

Kremlin Sözcüsü Dmitriy Peskov, Türk askerlerin İdlib’de yalnızca gözlem noktalarının dışında hayatını kaybettiklerini, taleplerine rağmen Türk tarafının orada Türk askerlerinin bulunduğu bilgisini kendilerine bildirmediğini söyledi. “Türk askerlerin hiçbiri, gözlem noktalarında hayatını kaybetmedi. Bu noktadaki askerler ne yaralandı ne de bir tehlikeyle karşı karşıya kaldı. Türk askerlerinin hayatını kaybettiği trajik olaylar, eski Sovyet ülkelerinin vatandaşları da dahil çok sayıda yabancı paralı askerinin bulunduğu terör gruplarının saldırı düzenlediği yerlerde gerçekleşti. Çok sayıda talebimize rağmen Türk tarafı, orada Türk askerlerinin bulunduğunu bize bildirmeyi” dedi

Ve Meclis Başkanı Mustafa Şentop öğle saatlerinde bir açıklama yaparak “Ülkemizi hedef alan her saldırı, en ağır biçimde cevabını alacaktır” dedi. Aynı sıralarda Rusya’nın Karadeniz Filosu’na ait iki savaş gemisi Akdeniz’e gitmek üzere İstanbul ve Çanakkale Boğazı’ndan geçti.

İçinde bulunduğumuz ekonomik, toplumsal, politik krizin üzerine bir de savaşın yarattığı-yaratacağı kriz eklendi. Devrimin ve devrimcinin görevi, bu krizden devrim için yararlanmaktır.

Bütün yıkımların kaynağı olan tekkelci sermaye iktidarını yıkalım.

Hanou için Protestolar

19 Şubat Çarşamba akşamı, Almanya’nın Hanau kentinde göçmenlerin yoğun yaşadığı bir bölgede, iki nargile barda faşist saldırı yaşandı. 9 kişinin hayatını kaybettiği, 5 kişinin de yaralandığı saldırı, pek çok yerde protesto edildi.

En kapsamlı anma töreni, 20 Şubat günü saldırının yaşandığı Hanau’da yapıldı, katliam

yerine çelenkler bırakıldı. 5 bin kişinin katıldığı anmadan sonra kalabalık bir grup Demokratik Kürt Toplum Merkezi’ne (DTKM) kadar yürüdü. Burada da taziyeler kabul edildi ve konuşmalar yapıldı.

Almanya’nın Freiburg, Giessen, Münih, Duisburg, Kiel, Bremen, Hamburg, Hildesheim, Hannover, Berlin, Stuttgart’ta yapılan kitlesel eylemlere Alman solcu grupların yanı sıra Türkiye’li devrimciler ve Kürt yurtseverler katıldı. Stuttgart’ta düzenlenen yürüyüş çembere alan polis biber gazı ile saldırdı. Duisburg’da da yapılan konuşmaların ardından yürümek isteyen kitle Alman polislerinin engeliyle karşılaştı.

Yürüyüşlerde “Almanya Bir Daha Asla!”, “Alman Faşizmine Geçit Yok”, “Bijî Serok Apo”, “PKK ve Kürt Halkının Yanındayız” sloganları atıldı.

22 Şubat Cumartesi günü Hanou saldırısını protesto için kitlesel eylemler planlanıyor.

Amed’de 8 Mart’ın Startı

Amed’de kadın örgütleri, 8 Mart’ın startını, yaptıkları basın açıklaması ile verdiler.

1 Mart’ta Amedli kadın örgütleri, Ofis kavşağında yaptıkları basın açıklaması ile 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü çalışmalarının startını verdiler.

Kadın kuruluşları, basın açıklamasının başında, Der-sim’den dönerken yolda kaza yapan arkadaşlarına geçmiş olsun dileklerini ilettiler. Okudukları basın açıklamasında da 8 Mart’a kadar yapılacak etkinliklerden bahseden kadınlar, Amedli tüm kadınları 8 Mart günü İstasyon Meydanı’nda yapılacak mitinge davet etti.

Kısa süren basın açıklamasında yoğun polis ablukası dikkat çekerken, sık sık “Jin Jiyan Azadi” sloganları atıldı.

Mücadele Birliği/Amed

KIYAMETİN EŞİĞİNDE

Sinan Kaleli

İdlib'te saha fena karıştı. TSK, hiç beklemediği ölçüde sert bir saldırıya uğradı ve hala kayıplarını net olarak açıklayamıyor. Sahadan gelen kayıp bilgileri ile yetkililerin verdikleri rakamlar arasında uçurum var.

Suriye birliklerinin "yıldırım savaşı" ile bütün planları altüst olan Türkiye, önce bölgeye muazzam bir askeri yığınağa girişti. Diğer taraftan devletin en tepesinin ağzından bir "deadline" eşliğinde savaş ilan etti. RTE her konuşmasında el yükseltip gerilimi tırmandırdıkça, sahada Suriye ordusunun ilerleyişi hızlandı. Dinci çeteler arasındaki moral bozukluğu çözülmeye evrildi. Üstüne üstlük Rusya ile Moskova'da ve Ankara'da yapılan pazarlıklardan da olumlu bir sonuç çıkmadı. Bu arada sahadan art arda "birkaç tane şehit" haberleri gelmeye devam etti.

Ankara'nın gerçeküstü planları, insanı şaşkınlığa uğratan askeri stratejisi tam bir trajikomedi! Masada Rusya'nın bileğini bükmeye kalkıyorlar. Ucu bucağı olmayan askeri konvoyları İdlib'e sokuyorlar. Omuzdan atılan taşınabilir hava savunma sistemi yığıyorlar. Suriye'ye "Şubat sonuna kadar İdlib'i boşalt" ultimatomu veriyorlar. Sonra da çıkıp "tek sıkıntımız hava sahasını kullanamamak. Rusların sahayı açacağına inanıyoruz" diyorlar! Aynen böyle! Dolaylı yoldan Ruslarla savaşmak için Rusların İdlib üzerinde TSK uçaklarının uçmasına izin vermesini bekliyorlar! Görülen o ki Ankara'nın "oyun bozucu güç" olma stratejisi kalan tüm devreleri de yakmış, ortaya "başbozuk bir güç" çıkmış!

Suriye, Halep'in batısını tümünden temizledikten sonra hızla güneye, Hama'nın kuzeyindeki bölgeye yöneldi. Kısa sürede oradaki cebi tümünden ele geçirdi. Böylece Ariha üzerine doğudan ve güneyden baskı uygulamaya geçti. "Dağ savaşlarında kötü" diye nitelenen ordu, Zaviye dağına ele geçirdi. Hem stratejik, hem de psikolojik önemdeki Cisir Şuğur hattı da hedef alanına girdi. Suriye güneydeki bu hamleleri yaparken TSK'nın yoğun topçu desteği ile dinci çeteler Serakıp'a ilerledi. Bu sırada sosyal medyaya bizzat TSK askerlerinin Rus uçaklarına karşı seyir uçaksavar füzesi kullanırkenki görüntüler düştü. Rus medyaya görüntüleri her yere servis etti. Bir Rus savaş jetinin isabet aldığı ama düşmediği, acil iniş yaptığı iddiaları ortalığı kapladı.

Bu andan sonra TSK'nın net bir şekilde hedef alınacağı aşıkardı. Halep'te 4 üst rütbeli istihbarat subayının öldürülmesi (TSK marifetiyile), Neyrab'da vb. karşı saldırılar, Rus uçaklarının hedef alınması... Kuşku yok, "dostum Putin" bunlara göz yumamazdı.

Ruslar, her ne kadar 28 Şubat sabahı itibarıyla "saldırıda Rus uçakları yer almadı" şeklinde açıklama yaptıysa da, Ankara'ya sert bir uyarı (veya iyi bir ders!) vermek için harekete geçti. Zaviye'de 3 Türk askerinin ölümünden hemen sonra Serakıp'ta TSK 65. Tugayı hedef alındı. Resmi kayıp rakamları henüz 40'ın altında ama, sahadan gelen bilgiler rakamın bunun iki katından fazla olduğu yönünde.

Bu saldırının hemen ardından, karşı saldırı TSK'dan değil, İsrail ordusundan geldi! Alışılmış bir klasik. TSK Suriye'de ne zaman dara düşse, İsrail harekete geçiyor ve Suriye'ye saldırıyor. Dün de İsrail helikopterleri Suriye askeri noktasına saldırı düzenledi. Ankara ile Tel Aviv arasındaki kayıkcı dövüşünün en bariz açık edildiği alandır Suriye.

Diğer taraftan yıllardır uyguladıkları "göçmen şantajı" yine devreye sokuldu. Türkiye kara ve deniz sınırlarını açtığını duyurdu. Otobüslerle göçmenleri Edirne'ye, sınıra taşıdı. Bu, açıkça Almanya'ya yapılan bir şantaj. Dün bu saldırı haberi gelmeden önce Almanya'dan üst üste yükselen İdlib açıklamaları, bu şantajın olaylardan önce iyice yoğunlaştığının göstergesiydi.

Rusya "TSK birlikleri HTŞ'nin olduğu o bölgede bulunmama-lydı, bilgilendirilmedik" diyor, Hulusi Akar "bilgi verdik, ilk saldırıdan sonra hemen aradık, ambulansları bile vurdular" diye karşılık veriyor. Buna rağmen Ankara "saldırısı Rus uçakları yaptı" demiyor. Özenle Suriye suçluyor. NATO toplantısı öncesi dikkatli bir manevra! Hedefte doğrudan ve açıktan Rusya olursa NATO'dan bir karar çıkmaz elbette; ama sadece Suriye olursa... Besbelli böyle şark kumazı hesaplar yapılıyor Ankara'da. Koca bir ham hayal! NATO, açıktan Rusya ile savaşa girmeye hazır olmadığı sürece "çilgınlık hakkını" kullanmayacaktır. Ama bu durum, Türk burjuva devletinin "çilgınlık hakkını" kullanmayacağı anlamına gelmiyor. İşin en başından beri NATO'yu sahaya aktif olarak sokmaya, bir büyük savaşı başlatmaya çalışıyor Türk devleti.

Sonuçta savaş, kuvvet dengeleriyle şekillenen bir eylem. Sürdürülebilirliği doğrudan iktisadi güce bağlı. Türkiye, iktisaden bir savaş yükünü kaldırabilecek durumda değil. Askeri açıdan ise, "dünyanın 13. büyük askeri gücü" görünmesine rağmen, Rusya ile boy ölçüşebilmesi mümkün değil. Üstelik bu savaş burada, Türkiye'nin sınırında ve Rusya'ya bu denli uzak olduğu halde bu böyle. Seyir füzeleriyle yüklü Rus firkateynleri boğazı geçip Akdeniz'e yöneldi bile. Türkiye'nin inat ve ısrarla NATO'yu sürece doğrudan katmaya çalışması bundan. "Bizim burjuvazimizin" akıllı almaz çilgınlığı işte bu. Tüm dünyayı kasıp kavuracak bir nükleer savaşı tetiklemeye çalışmaktan gocunmuyorlar! Yani başımızdaki İdlib, bu küçücük toprak parçası, insanlık ve dünya için böylesine ciddi riskler barındıran savaşa sahne oluyor. Bu savaşa tartışmasız karşı çıkmak, "bu savaş bizim değil" demek, "bu savaş emekçilerin çıkarlarına uygun değil" demek, "savaşa hayır" demek ve ardından eklemek gerek: "gerçek düşman içerdedir!" 28.02.2020

¹Sağda solda rastladığımız "bu, Türkiye'nin çıkarına değil, tek adamın iktidar hırslarının ifadesi" sözleri gerçekliğin anlaşılmadığının ifadesi. Her şeyden önce "genel Türkiye çıkarı" diye bir şey yok. Emegün Türkiye'si ile sermayenin Türkiye'si taban tabana karşı çıkarlara sahip. Öte yandan dinci-faşist iktidarı teşhir etmek amacıyla da olsa bu ifade, "Türkiye'nin çıkarları için bir savaşı" olumlayan öze sahiptir. Mesela TC sınırları dahilinde bir "dış saldırganlık" karşısında "kendi burjuvazisi ve devleti ile birleşme" şeklinde ifade edilen sosyal-sövenizm içerir. Bizde RTE karşılığı (ki çok haklı temellere sahiptir) öylesine bir tek yanlılık yaratıyor ki, mevcut kapitalist sistemi ve faşist devleti sık sık gözden kaçıran, hatta kimi yerlerde olumlayan politik yaklaşımlar çıkıyor.

Gezi'nin Hayaleti Korkutuyor

"Gezi Davası" sonuçlandı, "ağırlaştırılmı ş müebbet" ve onlarca yıl hapis cezası ile yargılananlar beraat etti.

Duruşma nasıl geçti, deliller nelerdi, kim ne söyledi... bunların hepsi teferruat. Herkesin açık ve net bir şekilde bildiği şey, bunun siyasi bir dava olduğu, hukukun değil siyasi dengelerin ne dediği idi önemli olan. Ve bu duruşmadan çıkacak sonucun da "adil bir yargılama" yahut "hukukun üstünlüğü" olmadığı herkesin malumu...

Gezi'de yer alan herkesin, bu duruşma başladığından bu yana defalarca söylediği şey, yargılanmak istenenin "Gezi Ayaklanması" olduğu gerçeği. Son yıllarda yaşanmış en büyük ve sarsıcı, toplumun pek çok katmanına ayağa kaldıran Gezi'yi yenemediğini bilen, sadece bir diğer patlamayı beklemek üzere kitlelerin geri çekildiğini gören iktidar, gözdağı vermek istiyor.

İktidarın, kamuoyuna malolmuş isimler üzerinden girdiği bu "hesaplaşma" bir dizi gerçeğin üstünü örtmeye de yarıyor. Örneğin Gezi dolayısıyla yaralanan ve sakat kalanlar, hayatlarını kaybedenler, yıllardır zindanlarda yatmakta

olanlar tamamen gündem dışı. Bu davanın sonucunda verilen karar, kamuoyunun gündemine bir türlü gelmeyen Gezi'nin isimsiz emekçilerinin ödediği ve ödemekte olduğu bedelleri gizlemeye de yaramıştır.

Bu dava, "beraat kararı" verilmesiyle bir anda "adalet güven tazeleme" rüzgarı estirenken; mahkeme heyeti hakkında hızla soruşturma açılması ve Kavala'nın yeniden tutuklanması ile bu "adalet güven" hayallerini pazarlamaya çalışanları boşa düşürmüştür. Görünen o ki, nesnel devrimin baskısı altında devlet aygıtı her geçen gün kendi iç bütünlüğünü daha fazla yitiriyor. İçerde ve dışarda derinleşen sıkışmışlık, iç bütünlüğü olmayan adımlar atılmasına sebep oluyor. Sistemin iç dengeleri her geçen gün daha ok bozuluyor.

Gezi Halk Ayak-

Zehra Annemizi Uğurladık

18 Şubat Salı... Bir annemizi daha sonsuzluğa uğurladık. İzmir'de Devrimci İşçi Komiteleri'nden Şahin Başaraner'in annesi Zehra Başaraner annemiz, yaşlılığa ve hastalıklarına yenik düştü.

83 yaşındaki annemiz, yaşına ve hastalıklarına rağmen gücü yettiğince eylemlere katılmış, çevresindeki tüm devrimcilerin de annesi olmuştu.

Annemiz, 19 Şubat günü İzmir'de Şirintepe Nurretin Camii'ndeki ikinci namazının ardından Kaynaklar Mezarlığında toprağa verildi.

Zehra annemiz için ailesine ve tüm sevenlerine, devrimci yoldaşlarına baş sağlığı diliyoruz.

Pes Etmeyelim Mücadele Edelim: Yıkana Kadar!

Çocuklarımız ölüyor birer ikişer onar... Bir topluma geleceği olan, umutları olan gençlerin canını geleceksizlik ve umutsuzluk alıyor.

Dün iki genç insanın ölüm haberlerini aldık ardı ardına. Biri 18 yaşında lise öğrencisi olan ve geçinebilmek için inşaatta çalışan Caner Mızrak idi. Sıralarında okuması, yataklarında uyuması gereken bir yaşta Ege Üniversitesi'ndeki yurt inşaatında 10. kattan düşerek hayatını kaybetti.

O'nun katili, onu okumak yerine çalışmak zorunda bırakan kapitalist sistem ve daha fazla para kazanabilmek uğruna basit iş güvenliği tedbirlerini almayan kar hırsı idi.

Ve ne yazık ki gencecik insanlarımızı çalışmak yerine okullara göndermekle de bitmiyor geleceksizlik. Caner ile aynı sıralarda, İs-

tanbul Üniversitesi Radyo, Televizyon ve Sinema Bölümü 4.Sınıf öğrencisi Hakan Taşdemir yaşamına son verdi.

Hakan Taşdemir'in arkadaşları, daha öğrenci iken dahi borç içinde yüzdüğünü ve iş aradığını anlatıyor.

Hakan bize, daha haftalar içinde, aynı du-

Onlardan Kalan Duygu Özlemek...

Elbette ölüm üzerine çok laf edilebilir. Gene de ölüm bizleri üzse de, insan ömrünün en gerçek sağlamasıdır. Büyük bir ayna misali bizden sonrasındakileri tutan andadır o.

"Zehra Anayı kaybettik" diye ağlamaklı bir ses telefonda haber verdiğinde, gülümseyip seni hınzır kadın diye iç geçirmedim değil. Üzülmemiştim. İçimde bir yer acımamıştı.

Ne garip değil mi, arkasında acı, ağrı bırakmayan bir zaman keleşliği olabilir mi? Evet Şahin abi telefonun ahizesini yer i n e koyduğunda hattın diğer ucunda ben üzülmemiştim. Çalıştığım yerden acelesiz çıktım diyebilirim.

Zehra Ana'dan bana kalan duygu özlemek olabilir

ancak. Bırakıp gittiğinde bile aşkla yüklü bir kadın olduğunu bir kez daha hissettiriyor bizlere. Benim için üzülme- yin, özleym diyor hınzırca. Eh özlem de insana sevdasına dahildir.

Bugün mezarına toprak atarken, bahçesinden getirdiğimiz çiçekleri de avuçlarına bıraktık yabancılaşma duymasın diye. Zira onun bizlerden ilk ayrı gecesini. Bizler kim mi? Bizler, Bolivya'da iki milyon topraksız köylü, Sudan'da ak örtülü devrimci kadınlar, Beyoğlu'nun sokak çocukları, okyanusta balığın solungacı, samanyolunun en parlak siyahlığı, Rojava'da kıpkızıl yürekler, zindanlarda günebakanlar, Açım, çocuklarımız aç diye kendini yakan açların gözbebekleri... Yani yaşayan soluk alan her şey, bizler...

rumda iken yaşamına son veren Sibel Ünlü'yi anımsatıyor hemen. Ve ardından yıllarca atanamadığı için canına kıyan onlarca genç insanımızı...

Bu sistem bir taraftan toplumun hafızası olan tarihi eserleri, geçmişini yok ediyor, diğer taraftan toplumun geleceği olan gençliği... Geriye kalan, sadece üretmek ve tüketmek için yaşayan bomboş insanlar topluluğu...

Hiç bu dönemki kadar yakıcı hissettirmemişti kendini "Kapitalizm Öldürür Kapitalizmi Öldürün" şiarı. Ve hiç bir tarihsel dönem, umudunu, hayalini, geleceğini yitirmemişti bu dönemki kadar.

Ve bizler geleceğe olan umutlarımızı gerçekleştirebilmek için mücadele ediyoruz. Sistem karşısında pes etmeyelim, mücadele edelim!

lanması, üzerinden yıllar geçmesine rağmen hala iktidarın uyuklarını kaçırıyor. Halklar bir kez daha ayağa kalktığında buna karşı duracak gücü olmadığını bildiğinden tehditlere, gözdağına başlıyor. Gölgesinden dahi korkuyor ve şu günlerde ağzından yine "darbe" sözcüğü düşmüyor.

Kendisine ve iktidara karşı olan halklardan değil, en yanındakilerden, kendisine biat edenlerden dahi korktuğu için şu an "devrim"den çok bir "darbe"den korkuyor. Ve Türkiye emekçi halklarının yaşamış olduğu darbelerden ne kadar acı çektiğini, tepki duyduğunu ve korktuğunu bildiği için "devrim" sözcüğünü değil, "darbe"yi dillendiriyor. AKP Genel Başkan Yardımcısı, Gezi için "15 Temmuz'dan farkı yoktu" diyor. Halkların başının üzerinde "darbe" umacısını sallıyor.

Ayaklanmanın yaşandığı 2013'ten bu yana baskı ve şiddetin arttığı, ekonomik kriz nedeniyle ardı ardına iflaslar, işten çıkarmalar, intiharların yaşandığı, "Başka Bir Dünya Mümkün" diyenlerin neredeyse iki katına çıktığı böyle bir dönemde egemenlerin korku ve paranoya ile hareket etmeleri anlaşılır bir şey. Bu onların değil, bizim gücümüzün bir göstergesi. Çok az kaldı, sallarsak yıkılacaklar.

Ankara Karşıyaka Mezarlığında Denizleri anmak için yolu adımlarken, "çocuklar bir gecede bende kaldılar" diye hikaye uydururken onun gülümseyen gözlerine kim inanmazdı ki. Belki

Denizler kapısını çalması ama, devrimcilerin oturup çayını içtiğinin mutluluğunu paylaşmak istiyordu o gerçeküstücü bir hayalbazlık ile... Gobo mezarında ters dönsün şimdi, zira Zehra kadın da düşler aleminde artık.

Bugün mezarına kızıl bir bayrak ve iki dal yanan sigara bıraktıklarında, "yapmayın yahu kadının bronşitini azdırcağınız" dediğinde katılarak gülen dostlarımız vardı. Zira o yaşında, uzun yol treni gibi püfür püfür dumanı tüten sigarası ile evde dolanıp, bizlere bir şeyler ikram etme telaşında geçirdi kram.

İlla bir şey yedirme huyu, devrimcilerin vakitsizliğine yaptığı vurguydu. "Durup bir şey mi yiyorsunuz" serzenişi kulaklarımızdan gitmeyecek belki hiç, tüm insanlık bir başka alemi bulduğu güne dek.

Son olarak ona bir tarif gerekir mi bilmiyorum ama sırada, sıramızda idi. Bizimle beraber bizim eğilemeyeceğimiz incelikler, dokunuşlar ile katkı koydu hayata. Gülümseyerek, sanılarak, "üşütmeyin" diyerek ve daha bir sürü... Kelimelere ihtiyacın ağırlığına göre güç vererek tuttu bizi, sadelikle.

Belki farketmedik çoğunu, ama Zehra Ana sade, devrimci bir hayat yaşadı. Hayatının son zamanlarını mutluluk içinde geçirdi aramızda.

Sen şimdi bir Fransız partizanı naifliğinde kızıl bir tülbenet gibi uzanırken o uzak toprakta, seni özleyeceğiz.

Seni seviyoruz...

ÇOCUKLARIN

SAVAŞ VE DEVRİM*

Türkiye, resmi olmasa da, yani Meclis'te alınmış bir karar sonucu olmasa da, fiilen savaşta. Bu durum, gerçekte yeni değil ve yoğunluğu farklı olmak üzere, Suriye savaşının başından beri sözkonusu.

Yeni olan şey, son günlerdeki gelişmelerdir; gelişmelerin hızındaki olağanüstü artıştır. Tek bir hava saldırısıyla onlarca asker öldürülmesi, dinci faşist iktidara için şaka götürür yanı olmadığını gösterdi. Türkiye, başta ABD olmak üzere tüm emperyalistleri Suriye'de kendi cenahında savaşa çekmek ister ve bunun için gerekli tüm kısırcılığı yaparken bir anda kendini, savaşın içinde buldu.

Dinci faşist iktidar, düne kadar mahallenin şımarık çocuğu gibi, Suriye ve Rojava topraklarını yol geçen hanı gibi kullanıyordu. Bunu yaparken dayandığı temel nokta, savaş yorgunu saydığı Suriye ordusunun kendisine karşı koyamayacağı hesabıydı. Evde yaptıkları bu hesap, Suriye ordusu İdlib çarşısına varana kadar doğru gözükiyordu. Ancak Suriye ordusu, Rusya'nın açık desteği ile İdlib kapılarını dayanınca evdeki hesabın İdlib çarşısına uymadığı anlaşıldı. Hesap tümenden yanlış çıktı.

Türkiye, blöf yapa yapa geldiği noktada bir anda kendini savaşın ortasında buldu. Proletarya ve onun dev-

rimci öncü işçileri açısından temel sorun ve soru şudur. Bu savaşa ve savaşın ortaya çıkaracağı koşullara karşı nasıl bir politika ile yaklaşılmalı?

Altı çizilmesi gereken birinci nokta: Bu savaş işçilerin, yoksulların, ezilen halkların, işsiz ve aç kitlelerin savaşı değil. Bu savaş, tekelci sermayenin, Koçların, Sabancıların, dinci faşist iktidar etrafında kümelenmiş bir avuç asalağın savaşıdır. Bu savaş, emperyalistlerin Suriye'yi bir "karşı devrim ve dinci faşist üretim-ihracat merkezi" haline çevirme savaşıdır. Bu savaş bir Türkiye-İsrail ittifakının Suriye'ye karşı savaşıdır ve İsrail'in güvenliğini sağlamayı amaçlayan bir savaştır. Türkiye-İsrail ittifakı kağıt üzerinde değil ama savaş alanında sağlanmış ve görmek isteyen herkes rahatlıkla görebilir.

Savaşı yöneten sınıflar, sermaye sınıfı ve emperyalistlerdir. Savaş, tümüyle bu asalakların çıkarlarına uygun ve çıkarları için yürütülüyor. Dökülen kan ise, emekçi sınıfın, yoksul halkın çocuklarının kanıdır. Bizden istenen Suriye emekçi sınıflarının, halklarının kanını dökmektir. Kardeş halkları burjuva sınıf çıkarları için öldürmektedir. İşçi sınıfı ve emekçilerin çıkarı, kardeş halkları öldürmekte değil, onlarla enternasyonal dayanışmada, kardeşleşmededir. Düşmanlarımız Suriye'de değil, Türkiye'de... İşçi sınıfı, emekçi-

lerin, ezilen halkların yaşamsal çıkarları Ortadoğu emekçi sınıfları ve ezilen halklarıyla sıkı, eyleme dayalı, sömürücü güçlere karşı, enternasyonal dayanışmadadır.

Altı çizilmesi gereken ikinci nokta: Uzun iç savaş ve devrimci durum, düzeni, tekelci sermaye sınıfının egemenliğini hırpalamış, yıpratmış, güçten düşürmüştür. Toplum büyük bir çalkantı içinde, Sermaye sınıfı ve dinci faşist iktidar, tehlike içinde olduğunu düşündükleri düzeni, topluma karşı savaşım içinde ve savaşımın ayakta tutuyorlar. Haksız değiller. Çünkü, artık toplumdaki en ufak bir kıpırtı, en küçük bir toplumsal hareket bile onları korkutuyor.

Türkiye ve Kürdistan'da devlet gücüne karşı her savaşım sermaye sınıfı egemenliğine karşı bir savaşıma; ve tersi, sermaye sınıfına karşı her savaşım devlet gücüne karşı bir savaşıma dönüşüyor. "Beka" tartışmalarının gerçek içeriği ve nedeni budur. Böylece, burjuva toplumun, düzenin tüm iç bağları gevşiyor, çözülüyor, dağılma emareleri gösteriyor. Çürüme, akli ve moral yozlaşma, bozulma iç bağların çözülmesinin hem nedeni hem de sonucuna dönüşmüştür.

Üçüncü nokta: Ekonomik ve politik kriz içindeki burjuva egemenliğin başı üstünde fırtına bulutları giderek

toplaşıyor. Savaş, bu sürece olağanüstü bir ivme katacak. Hatay, Antep, Kilis hastaneleri etrafında toplanan kalabalık, bu kalabalığın her an patlamaya yakın olan ruh hali, bu tepitin tartışılmaz kanıtıdır. Fırtına, ayaklanma, güç kazanarak hızla yaklaşıyor.

Bu bir toplumsal devrim fırtınasıdır. Devrim, pratik güncel bir sorundur. Politik iktidarın işçi sınıfı ve müttefikleri tarafından bir devrimle ele geçirilmesinin koşulları ortaya çıkmıştır ve bu koşullar giderek olgunlaşmaktadır. Bu koşulların oluşması açık, topyekün savaştan önce başlamıştır. Türkiye'nin Suriye'ye karşı savaşı açık, topyekün hale getirmesi bu koşulların olgunlaşması sürecini hızlandıracaktır. Ne var ki, yakın gelecekte Türkiye, herhangi biçimde bir "ateşkes" anlaşması vb yöntemle savaşa ara verse bile sürecin ilerlemesinde ciddi bir değişiklik sağlanamayacak. Düzen, düzenin bekçisi faşist devlet ve dinci faşist iktidar öyle bir noktaya gelmiş durumdadır ki, önlerinde topyekün bir savaş ve bu savaşın tüm yıkıcı sonuçları; arkalarında kızgın, öfkeli, açık ve yoksullukla boğuşan, evlatlarını savaşta yitirmiş kalabalıklar. Ne ileri gidebilecek durumdadır ne de geri dönebilecek!

Bu koşullarda tüm saflar da netleşiyor. Burjuva partiler, CHP'sinden MHP'sine kadar hepsi, düzen bekçisi-

nin, RTE'nin arkasına dizilmiş duruyorlar. Tekelci sermaye sınıfı, devrimi ezecek umuduyla, tüm güçlerin RTE ve onun partisi arkasında dizilmesinden en ufak bir rahatsızlık duymuyor. Aksine, tüm yürütme gücünü açık kendi şahsında toplaması, Meclis'i bir "hiç"e dönüştürmesi, bakanları, hükümeti basit birer figürana dönüştürerek tek karar mercii düzeyine gelmesi tekelci sermayenin öteden beri istediği bir şeydi. RTE'nin hevesleri tekelci sermayenin 12 Mart faşizminden beri beslediği hevesleri tamamlıyor. CHP, burada tamamlayıcı bir figürden başka bir şey değil. RTE'ye karşı gelecek bir harekete karşı işe yaramaz göğsünü siper edeceğini açıklaması da bu rolünden dolaydır.

İşte bu gerici burjuva partiyle "demokrasi" ya da başka bir bahaneyle ittifak önermek, burjuva egemenliğin yıkılması dışında başka bir hedefle oyalanmak devrime ihanettir. İşçi sınıfının, devrimci proletaryanın tek hedefi, devrimci koşullardan yararlanarak politik iktidarın bir devrimle ele geçirilmesidir. Devrimci öncü işçiler, işçi sınıfına bu hedefi göstermeli, bu hedefe yürütmeliler.

*www.leninist.net sitesinden alınarak yayınlamıştır

Seyit KONUK, İbrahim Ethem COŞKUN, Necati VARDAR... Üç yiğit proleter komünist İzmir Buca Cezaevinde 13 Mart 1982'de idam edildiler...

Tekelci kapitalizmin oluk oluk kan içtiği; şehirlerde onlarca insanımızın kurşuna dizildiği yıllarda faşizme meydan okumuş, komünist inanç ve bilinçle gerçekleştirdikleri eylemi, yakalandıktan sonra faşizmin mahkemelerinde parti adına üstlenmişlerdi yoldaşlarımız.

Onlar mahkemenin her aşamasında partiyi savundular ve partili olmanın onuruyla hareket ettiler. 1 Mayıs 1981 yılında yeni davalarının karar gününde mahkeme salonunda Seyit yoldaş ayağa kalktı ve haykırdı: "Bugün işçi sınıfının birlik, mücadele ve dayanışma günü olan 1 Mayıs. 1 Mayıs şehitleri için sizleri bir dakikalık saygı duruşuna davet ediyorum".

Kendileriyle birlikte mahkeme salonundaki herkes, mahkeme heyeti dahi ilk şaşkınlıkla ayağı kalkmıştı. Üç genç işçi salonundaki askerlerin çöp ve dipçiklerine aldırmaksızın "Yaşasın 1 Mayıs! Yaşasın Proletarya Enternasyonalizmi! Yaşasın TKEP" diye haykırıyorlardı. Hep bir ağızdan Enternasyonal Marşını okumaya başladılar ve dipçiklerle mahkeme salonundan çıkarıldılar. Duruşma onları yapıldı, karar onlarız verildi ve kalem kırıldı...

13 Mart 1982... O gün geldiğinde yoldaşlarımız dimdik ayakta karşıladılar cellatlarını. Son bir amansız cenge girilecekti düşmanlar... Bir yanda kavgaya hazırlanan üç proleter komünist, diğer yanda bir gün tarihin hükmünden kaçamayacak olan burjuva sınıfı...

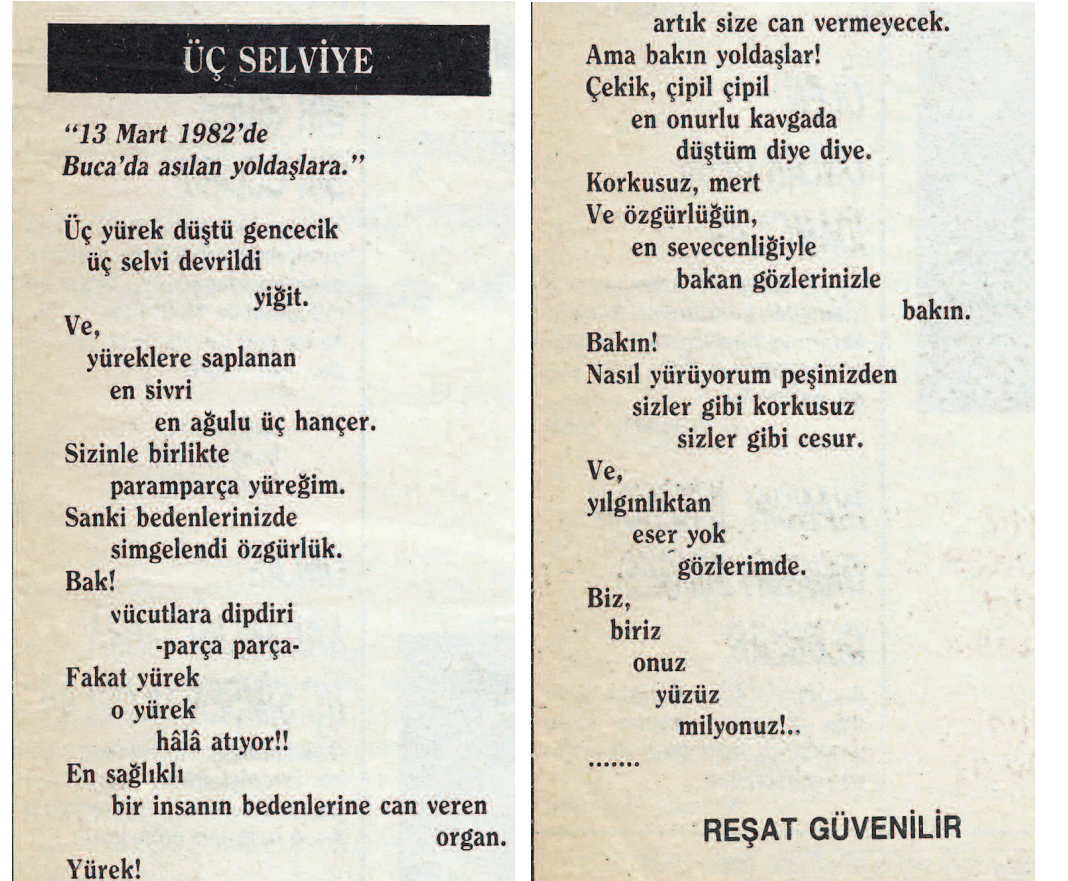
O sabah üç komünist işçi idam edildi. Kapitalizme isyan ettikleri, komünist partide örgütlendikleri ve onurlu birer savaşçı oldukları için... Partinin kendilerine verdiği bir cezalandırma eylemini büyük bir disiplinle yerine getirdikleri için... Biliyorlardı mücadele kendilerinden önce de vardı, sonra da olacaktı. Ne kâfalarında bir tereddüt, ne de gözlerinde korkunun gölgesi... Bir yanınız partiniz bir yanınız dışarıda bir bayrak gibi dolaşan adınız, son sözleriniz düşmana sıkılan birer kurşun olacak birazdan...

Başları dik çıktılar sehpaye, komünizm davasına ve partilerine olan bağlılıklarını haykırdılar ve sehpa-larını kendileri tekmelediler. Yoldaşlarımızın son sözlerinin yer aldığı veda mektuplarını ailelerine vermediler. Mektuplardaki kararlılıktan, partiye ve yoldaşlarına duydukları sevginin gelecek kuşaklara aktarılmasından korktular.

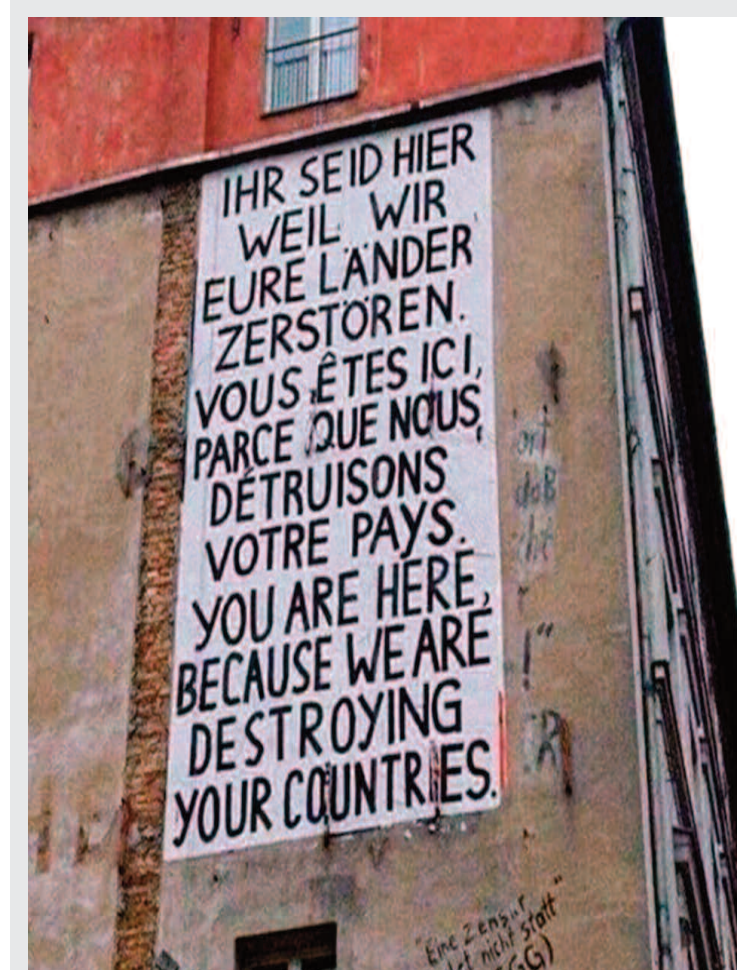
İbrahim, Necati ve Seyit yoldaşlar... Onlar bizim öncülerimiz... 12 Eylül'de idam edilen ilk komünist işçiler... Milyarlarca insanın yaşam yolculuğunda tarihte iz, onur ve değer bırakan yoldaşlarımız. Darağacına yürürken biliyorlardı ki, zafer gününde onları bizlerden koparan kapitalist sistemin bugünkü temsilcileri yargılanacak!

13 Mart Savaşçıları, bugün Leninist gençliğinin yolunu aydınlatıyorlar. Devrimimize yeni değerler kazandırmak için hınçla bilenmemizi sağlıyorlar.

Unutmayacak ve affetmeyeceğiz; buradan bir kez daha haykırıyoruz: Tıpkı onlar gibi, komünist işçiler gibi "yeraltı yangını biz volkan olup geleceğiz"

1989 Emek Dünyası Özel Sayısından alınmıştır

Sizler
(göçmenler)
buradasınız,
çünkü biz
sizin
ülkenizi
yıkıyoruz
(Berlin'den
Bir Pankart)

Adalarda Mültecilerle Dayanışma

Yunanistan'ın Midilli, Samos ve Kos adalarında 22 Şubat günü Yunan halkının mültecileri sahiplenme ve dayanışma eylemi vardı. Bu adalar, en büyük mülteci kamplarının olduğu ve sürekli faşist kışkırtmaların yaşandığı yerler.

Midilli'de Irkçılık ve Faşizme Karşı Eylem Günü kapsamında dinamik bir miting ve dayanışma yürüyüşü gerçekleşti. Eylem eş zamanlı olarak Sisam, Kos, Lesvos gibi çok sayıda sığınmacıya sahip olan adalarda gerçekleşti. Midilli'de yürüyüş öğle saatlerinde başladı ve kitleler Ermou'dan Üst Merdivenlere ve oradan Ege ve Ada Politikası Genel Sekreterliğine yürüdü. Burada duran kitle, mülteciler ve göçmenlerle dayanışma konuşmaları yaptılar, milliyetçilik, savaş ve faşizme karşı sloganlar attılar. Açılan pankartta ise "Ne Boğulma Ne Kuşatma, Yaşam Ve Özgürlük İçin Ortak Mücadele" yazıyordu. Daha sonra Midilli sahilinden Sapfou Meydanı'na ulaşan eylemciler burada dağıldılar.

Adalarda Eylemler Sürüyor

Yunanistan'ın Lesbos (Midilli), Chios (Sakız Adası) ve Samos (Sisam) adalarında yeni göçmen kamplarına 25 Şubat günü genel grev vardı. Grev, ertesi gün de devam etti.

Bu adalarda kampların kapasitesi 6.200 kişilik, ancak 38 binden fazla göçmen kötü koşullar altında yaşıyor.

İşçiler ve yerel topluluklar, adalarda yeni Mülteci Toplama kamplarının kurulmasını protesto ediyor. Yerel hükümet, Yunan hükümetin yeni kampların inşasına ilişkin projesini reddederek, 24 saatlik grev çağrısı yapmıştı. Adalarda bugün de grev çağrısı var.

Lesbos'da protestocular, yeni yapılmak istenen 7 bin kişilik bir kamp inşaatı yakınında protesto eylemi yaptı ve polisle çatıştı. Polis gaz bombaları ile saldırdı, halk da taşlarla karşılık verdi.

PAME sendikası bir açıklama yaparak, Mültecilerle ilgili Türkiye-AB anlaşmalarının Yunan hükümetleri tarafından uygulanması göçmen mülteciler ve adalılar için yaşamı dayanılmaz hale getirdiğini söyleyerek, "PAME ve tüm üye örgütleri, Yunanlıların ve göçmenlerin çıkarlarını, hayatlarını sakatlayan politikalarından savunmaya odaklanan tüm üye örgütler, AB-hükümet planları iptal edilene kadar savaşımaya devam edecekler" dedi.

Ülkeden salıverilmesi gereken binlerce mültecinin ülkeden salıverilmesi talebini kabul etmeyen hükümetin adalara "işgal ordusu gibi" çevik kuvvet yığmasını protesto eden PAME, "Sendikalar, işçiler ve halk onlara karşı duracak. Adalardaki örgütlü eylemleriyle gösterdiği kararlılık, halkın baskı ve sindirmeye karşı gerçek kalkan olabilir" diyerek hükümetlerin planlarına izin vermeyeceklerini söyledi.

"Örke ve Halk İsyanı Festivali"

Şili'de Valparaiso Belediyesi'nde her yıl düzenlenen Viña del Mar Uluslararası Şarkı Festivali, protestolarla karşılandı.

23 Şubat Pazar günü Amerika kıtasının en önemli müzikal etkinliğine ev sahipliği yapan Quinta Vergara Amfiteyatrosu çevresinde şiddetli gösteriler yaşandı. Festivalin başladığı sırada Sucre Meydanı'nda yüzlerce kişi protesto için toplanmıştı. Festivalde ilk sahneye çıkan sanatçılar, protestocuları da selamlamayı ihmal etmedi.

Halk, "Pintera Feraget Et" pankartları açtı. Eylemler, Şili polisi Carabineroların saldırısıyla dağıldı. Libertad köprüsünün Avenida Uno Norte ile kesiştiği yerde halkla polis arasında çatışma yaşandı, polisin coplu saldırısına taş ve çeşitli şeylerle karşılık verdi. Polis, halkın kararlılığı karşısında çekilmek zorunda kaldı. Eylemler 21 saat kadar sürdü ve Valparaiso'nun tüm merkezine yayıldı. Festivale katılacak sanatçıların kaldığı otel ateşe verilme istendi.

Eylemler nedeniyle bir hafta sürecek olan Viña del Mar Festivali, ancak ikinci gün başlayabildi.

Festivali protesto eden halk, festivalin halkın dikkatini protestolardan eğlenceye çekmek için yapıldığını söyleyerek "Viña bir festival istemiyor, Viña bir hastane istiyor" diyor.

Dominik'te Seçimler Yapılsın Protestosu

Dominik Cumhuriyeti'nde 16 Şubat Pazar günü yapılması gereken seçimlerin askıya alınması üzerine halk protesto eylemlerine devam ediyor.

23 Şubat günü Santo Domingo'nun Bayrak Meydanı'nda Merkez Seçim Konseyi üyelerinin istifasını isteyen kitle, şeffaflık eksikliği ve devlet kurumlarında

yaşanan yolsuzluktan dolayı yas tutmanın bir işareti olarak siyahlar giydi.

Halkın her kesiminden gelen protestocular davullar ve sloganlarla meydanı doldurdular.

Ulusal Özel Girişim Konseyi (Conep), tam demokrasiyi sağlamak için gerekli taahhütleri içeren büyük bir ulusal anlaşma-

nın imzalanmasını istedi; sosyal barışı koruma çağrısı yaptı.

24 Şubat Pazartesi günü de binlerce kişi, başkent Santo Domingo'da Dominik Cumhuriyeti Merkez Seçim Kurulu (JCE) önünde yoğunlaştı, Cumhurbaşkanı Danilo Medina'nın istifasını istedi.

Eylemler üzerine Dominik Cumhuriyeti'nde seçimler 15 Mart için yeniden planlanmaya başladı.

"Kızım Katledildi, Her Şeyi Yakıp Yıkma Hakkım Var"

Meksika'da geçtiğimiz günlerde 46 yaşındaki eşi tarafından vahşi bir şekilde öldürülen Ingrid Escamilla isimli kadın için kadınlar hareketine geçti.

Katledilen kadının olay yerindeki halini sansürlü bir şekilde paylaşan Pasala Gazetesi'nin tavrı ise bardağı taşıran son damla oldu. Ülkede Ingrid Escamilla'nın öldürülmesi ile yürüyüşler yapan kadınlar, en son olarak Anayasa Mahkemesi'ni ateşe verdi. Sosyal medyada kadınların binayı ateşe verdiği görüntüler hızla tüm dünyaya yayıldı.

Meksika'da, 14 Şubat'ta, 25 yaşındaki Ingrid Escamilla, 46 yaşındaki Erik Francisco Robledo tarafından öldürülmüş ve ardından ülke çapında eylemler düzenlenmişti. Hemen ardından 20 Şubat'ta da yedi yaşındaki kız çocuğu Fatima Cecilia Aldrighett'in cesedi bir plastik torba içinde bulunmuştu. Aldrighett'in cesedinde tecavüze uğradığına ve dövüldüğüne işaret eden izler tespit edilmişti...

Meksika'nın Sonora eyaleti Hermosillo şehrinde 500'den fazla kadın, maruz kaldıkları cinsel ve fiziksel şiddetin son bulması için eylem gerçekleştirdi. Kadının eylemlerini eyaletin yüksek mahkemesini ateşe vererek sonlandırdı.

Sonora Üniversitesi'nde başlayan eylem, eyaletin yüksek mahkemesinde sonlandı. Eylem güzergahı boyunca kadınlar yüksek mahkemenin ve eyaletin kongresinin duvarlarını boyadı. Duvarlara yazılanlardan biri: "Her şeyi kız kardeşlerimiz için

yakacağız!"

Yüzlerini kapatan kadınlar, mahkemenin demir kapısını kırarak içeri girdiler. Binanın içi kırık camlarla dolarken, duvarlara kadın mücadelesine dair sloganlar yazıldı.

Kadınlar şaşmaz içgüdüleriyle hedeflerini, sorunun temel kaynağını bulmuş ve öfkelerini oraya yönlendirmişlerdi. Eyleme yönelik eleştirilere de şu duvar yazısıyla yanıt veriyor kadınlar: "Si esto te molesta, eres cómplice" (Eğer bundan rahatsız oluyorsan suç ortağısın).

Kadınların sorunlarını ve çözümlerini en iyi dile getiren ise, 2016'da kızı katledilen Maria de Jesus Jaime Zamudio'nun annesinin yaptığı konuşma idi. Annenin yer aldığı görüntüler sosyal medyada gündem oldu.

"Eğer siyah kıyafet giydiğimi görürseniz, eğer çok radikalsem, eğer bir şeyleri yakıp yıkarsam ve şehri birbirine katarsam bununla ilgili kahrolası nasıl bir probleminiz olabilir? Kızım katledildi. Bir aktivist grubun parçası değilim. Bir davula ihtiyacım yok. Ne de beni temsil etmesi için lanet olsun bir siyasi par-

tiye. Ben kendimi temsil ediyorum ve mikrofonum da yok. Ben kızı katledilen bir anneyim. Bu zirvalar artık yetti. Her şeyi yakıp yıkmaya hakkım var. Kimseden izin istemeyeceğim çünkü kızım için tarumar ediyorum.

Kim bir şeyi yıkmak istiyorsa buyursun. İstemeyen de yolunuzu çıkmasın. Çünkü kızım öldürülmeden önce başka kadınları öldürdüler. Peki biz ne yapıyorduk, evimizde ağlayarak dikmiş dikiyorduk. Artık bitti, sessizliği çoktan bozduk. Ve onların acımızla eğlenmesine izin vermeyeceğiz. Eğer konuşacaksınız hepsi hakkında konuşun. Tecavüz edilen öğretmenlerinin ve kamu görevlilerinin tacizine uğrayan tüm kadınlar hakkında konuşun. Üstüne asit atılan kadınlar hakkında konuşun. Babaları tarafından beşiklerinde tecavüze uğrayan kız çocuklarını konuşun. Kendim, ailem ve kızım için adalet istiyorum. Ve kimsenin sözünü etmediği tüm kadınlar için. Çünkü birini ve bir diğerini öldürdükleri her gün, kızımın vakasına çözüm bulamıyorum. Ve çoktan 10, 100, 1000 yeni vakaya tanık oldum."

Hindistan'da Vatandaşlık Yasası Çatışmaları Sürüyor

Hindistan'da yeni vatandaşlık değişimi yasası, Aralık ayından bu yana protesto ediliyor. Mültecilere vatandaşlık verilmesi konusunda ayrımcılık yapılmasının protestolarıyla başlayan eylemler yön değiştirdi.

23 Şubat Pazar günü Yeni Delhi'de Hindu çetelerle müslüman protestocular arasında çatışmalar yaşanmaya başladı. 25 Şubat Salı günü de bir caminin ateşe verilmesi ile çatışmalar daha da şiddetlendi. Kuzeydoğu Delhi sokakları alevler içinde kalırken, 20 kişi hayatını kaybetti.

Müslüman nüfusun

yoğun olduğu mahallelerde işyerlerinin de mafya tarafından hedef alındığı, hastaneye götürülen yaralılarda mermi izi olduğu, arabalar ve okulların ateşe verildiği öğreniliyor. Çatışmalarda taşların yanı sıra kılıç ve silahların da kullanıldığı, yüksekten düşme kaynaklı yaralanma ve ölümlerin olduğu öğrenildi.

Lübnan'da İlk Ölüm Ve Protestolar

Lübnan'da birkaç ay önceki hükümet karşıtı protestolarda yaralanan bir kişinin yaşamını yitirmesi, eylemlerin yeniden başlamasına neden oldu.

Ülkede ekonomik kriz ve hükümetin vergi politikalarına karşı 17 Ekim 2019'da başlayan eylemlerde ilk günlerinde yaralanan Ahmed Tevfik, 17 Şubat akşam saatlerinde hayatını kaybetti.

Ölüm haberi üzerine memleketi Trablusşam'ın birçok bölgesinde sokağa çıkan halk, şehirlerarası yolları kapatma çağrılarını yaptı. Başkent Beyrut'ta da toplanan eylemciler, ülkenin kuzeyi ile güneyini birbirine bağlayan Ring Köprüsü'nü bir süre trafiğe kapattı.

“Öğrenciyi Değil İntiharını Engelle”

İstanbul Üniversitesi İletişim Fakültesi öğrencisi Hakan Taşdemir'in arkadaşlarının çağrısı üzerine, 19 Şubat Çarşamba günü, İletişim Fakültesi önünde toplanarak anma gerçekleştirildi.

Arkadaşları öncelikle ona dair anlamları paylaştı, olayın henüz tam olarak aydınlatılmadığını, cinayet şüphesi olduğunu ve adli tıp raporlarını beklediklerini anlattı.

Hakan'ı anmaya gelen diğer öğrenciler ise, geçen ay Sibel Ünlü'nün intiharı ardından bu ay da bu olayın yaşanmasının normal bir durum olmadığını ve daha fazla arkadaşlarını kaybetmeye tahammülleri olmadığını, öğrencileri intihara sürükleyen sisteme, ekonomik krize karşı bir tavır sergilemek gerektiğini anlattı.

Ardından öğrenciler bir basın açıklaması yaparak Hakan'ın ölümünün aydınlatılması için sürecin takipçisi olacaklarını ve yaygınlaşan intiharlara karşı bu kararlık ortamı yaratılanlarla mücadele edeceklerini bir kez daha duyurdu.

Açıklamaların ardından fakültenin amfilerinden birine Hakan Taşdemir'in adını vermek isteyen öğrenciler bu sefer ÖGB'nin engeliyle karşılaştı. Normal şartlarda herkese açık olan kapılar arkadaşlarının anısını yaşatmak isteyen öğrenciler için dekanın talimatıyla kapatıldı. Öğrenciler “siyaset yapmayın” denilerek etten duvar örmüş özel güvenlik tarafından engellendi. Buna rağmen fakülteye

girmekte ısrarcı olan öğrenciler bu talimatı veren dekanın bizzat karşısına gelerek açıklama yapmasını istedi, fakat buna karşı özel güvenlik tarafından merdivenlerden itildiler ve darp edildiler. Bunun üzerine öğrenciler sloganlarla yürüyüşe geçti.

“Öğrenciyi Değil İntiharını Engelle”, “Beyazıt Faşizme Mezar Olacak”, “Yök Polis Medya Bu Abluka Dağıtılacak” sloganları ile Beyazıt Meydanı'na gelen öğrenciler, burada bir açıklama yaparak ÖGB ve polislin saldırısını anlattı. Dekanın bu tutumunun öğrencisinin yaşamına değer vermediği vurgulandı ve intiharlara karşı eylemlerin devam edeceği anlatılarak sloganlarla anma bitirildi.

Ayrıca sonrasında bazı öğrenciler takip edilerek gözaltına alınıp Beyazıt Karakolu'na götürüldü. Öğrenciler akşam saatlerinde serbest bırakıldı.

Gençlik Kahvaltıda Buluştu

16 Şubat Pazar günü, farklı üniversite ve liselerden öğrenciler, farklı meslek kollarından genç işçiler Gazi Ayışığı Ekin Sanat Kütüphanesi'nde kahvaltıda buluştu.

Katılan herkesin kolektif emeğiyle yapılan kahvaltının ardından, gençliğin kendi sözünü söylediği, kendi sorunlarını anlattığı ve bu sorunlara karşı birlikte çözüm yollarının arandığı bölüme geçildi.

Meslek liselerinden katılan öğrenciler staj sömürüsüne, eğitimin niteliksizleşmesine ve piyasalaşmasına değinirken, buna dair liselerde pratik çalışmaların yoğunlaştırılması, komiteleşme çalışmalarına önem verilmesi ve yeni yöntemlerle gençliğin dikkatinin örgütlenmeye çekilmesi gerektiğine değinildi.

Söz alan genç işçi bir kadın arkadaş iş yerinde mesai saatlerinin uzun olduğunu, ek mesailerin ödenmediğini belirtti.

Bir başka genç işçi arkadaşımız kendisinin LGBTİ+ bireyi olduğunu belirtirken hem kimliğinden ötürü hem de işçi olmasından kaynaklı baskılara uğradığını, ancak kendisinin bu baskılara karşı dik durduğunu ve emek sömürüsüne uğrayan bütün genç LGBTİ+ bireylerin kapitalizm koşullarından ne istedikleri gibi özgürce yaşayabileceklerini ne de emek sömürüsünden kurtulabileceklerini belirtti. Buna karşı genç işçilerin kendi örgütlülüklerini ve birliklerini artırması gerektiğini vurguladı.

Söz alan üniversiteli bir genç kadın arkadaşımız da kadın özgürlük mücadelesinin giderek büyüdüğünü, genç kadınların iş yerlerinde, okullarda örgütlenmesi ve sisteme karşı mücadeleyi büyütmesi gerektiğini vurguladı ve 8 Mart'a çağrı yaptı.

Etkinlik, çayların tazelenmesi ve sohbetlerin ardından sona erdi.

İstanbul/DÖB

Gençlik Sözünü Söyledi

Bir süredir çalışmalarını yürüttüğümüz 'Gençlik Sözünü Söylüyor' etkinliğini 1 Mart günü saat 14.00'te Şişli Ayışığı Ekin Sanat Derneği'nde gerçekleştirdik.

Farklı lise, üniversitelerden öğrencilerin ve farklı sektörlerden genç işçilerin katıldığı etkinlik, moderatör arkadaşımızın hoşgönderiz konuşmasıyla başladı. Ardından DÖB'lü bir öğrenci DÖB adına bir konuşma yaptı.

Konuşmada gençlik mücadelesinde siyasal süreç, 2000'li yıllarda NATO'nun yaptığı ayaklanmalar ve devrimler yüzyılı tespitine, sermaye sınıfının dünya genelinde devrimlere karşı yaptığı saldırılara ve dünya genelinde süregelen halk ayaklanmalarına değindi.

Siyasal süreç tespitinin ardından mücadelede komite ve konseylere yoğunlaşmak ve gençlik kitleleri içinde bir güç haline gel-

mek için pratik çalışmaların yoğunlaştırılması gerektiği vurgulandı.

DÖB adına yapılan konuşmanın ardından farklı lise, üniversite ve meslek kollarından katılan gençler söz almaya başladı. Liseli öğrenciler okullarda yaşadıkları geleceksizlik, eğitimin niteliğinin düşmesi, yemekhane zamları, gerici faşist örgütlenmelerin ve okul yönetiminin baskılarına değindi.

Bunlara karşı yapmaları gere-

kenler üzerine önerilerde bulunan liseliler, gençliğe ulaşabilmek için yaptıkları çalışmalardan da bahsetti. Üniversite öğrencisi bir kadın arkadaşımız 8 Mart'ın yaklaşacağı bugünlerde genç kadınlar olarak kitlesel bir şekilde 8 Mart Dünya Emekçi Kadınlar Günü'nde sokağa

inebilmek için en geniş genç kadın kesimlerine ulaşmak gerektiğini belirtti ve 8 Mart'a katılım çağrısı yaptı. 8 Mart'ın örülebilmesi için genç kadınlar öneriler sundu.

Etkinliğe katılan genç işçiler de işyerlerinde yaşadıkları sorunları anlattı ve bunlara karşı birlikte mücadele yolları tartışıldı.

Gündemlerden biri de savaşa ayrılmıştı. Katılımcılar bugün sermaye sınıfının içine girmiş olduğu bu sınırötesi savaşın emekçilerin çıkarına olacak bir savaş olmadığını ve bu savaşa karşı 'Gerçek Düşman İçeride' şiarının yükseltilmesi gerektiğini ifade etti. Bu kapsamda gençlik kesimlerine bu savaşın yoksul halka acı, kan ve gözyaşından başka bir şey getirmeyeceğinin anlatılması gerektiği

vurgulandı. Emekçi semtlerde gençliğe ulaşmak için daha yoğunluklu sosyal, kültürel ve siyasal faaliyetlerin örülmesi gerektiği tartışıldı. Tartışmaların ardından etkinlik sona erdi.

İstanbul/DÖB

Kendini Değil Kapitalizmi Yok Et

Son iki ayda İstanbul Üniversitesi öğrencisi iki gencin ekonomik sıkıntılar sebebiyle intihar etmesi üzerine bugün arkadaşları eylemde idi.

Son dönemde artan intiharlara, yoksulluğa ve geleceksizliğe karşı ses çıkarmak için İstanbul Üniversitesi öğrencileri Beyazıt Kampüsü'nde yemekhaneden ajitasyonlar ve sloganlarla yürüyerek, İletişim Fakültesi önünde geldi ve burada bir basın açıklaması ve forum gerçekleştirdi.

"İntihar değil cinayet, bir arkadaşımızı daha kaybetmeyeceğiz" diyen öğrenciler, arkadaşları Hakan Taşdemir'in ölümünü ve ardından yaşanan ÖGB saldırısını protesto etti.

Öğrenciler önce 18 Şubat günü geçim sıkıntısından dolayı intihar ederek yaşamına son veren arkadaşları için "Beyazıt Hakan'ı Unutmayacak", "Beyazıt Sibel'i Unutmayacak" sloganları atarak yemekhaneden İletişim Fakültesi'ne yürüdü.

Fakülte önünde kısa bir açıklama yapan öğrenciler, geleceksizliğe ve intiharlara karşı forumlarını polis kuşatması altında yaptı.

Forumda, gençlerin yaşadığı sorunlardan üniversite yönetiminin getirdiği yasaklamalara; bireyleri yalmızlaştırma politikalarına değinildi. Öğrenciler intihar eden arkadaşlarını andıktan sonra eylem ve forum sonlandırıldı.

Dağılırken slogan atarak yürüyen öğrencilerin önünü kesen polis, slogan atılmaya devam edilirse gözaltına almakla tehdit etti.

Gençlik Eylemine Polis Saldırısı 9 Gözaltı

Gençlik Örgütleri son zamanlarda artan öğrenci intiharlarına dikkat çekmek için, 22 Şubat günü, Kadıköy'de eylem gerçekleştirdi.

Yaşamlarına son veren İstanbul Üniversitesi öğrencileri Sibel Ünlü ve Hakan Taşdemir şahsında yaşanan intiharlara dikkat çekmek isteyen öğrenciler, çağrı yaptıkları Altıyol'un polis ablukasına alınması üzerine Kadıköy Yeldeğirmeni'nde toplanarak "Kurtuluş Yok Tek Başına, Ya Hep Beraber, Ya Hiçbiri-

miz" pankartı ve sloganlarla Kadıköy Boğa Heykeli'ne doğru yürüyüşe geçti.

Gençlerin önü Halitağa Caddesi üzerinde polis ablukasıyla kesildi. Polisin yürüyüşe izin vermemesi üzerine gençler Halitağa Caddesi'nde sloganlar atarak ajitasyon konuşmaları yaptılar.

"Faşizme Karşı Omuz Omuza", "İntihar Değil Cinayet", "İnsanca Onurlu Yaşayacağız" ve "Bu Daha Başlangıç Mücadeleye Devam" sloganları atılınca polis saldırıya geçti. Çok sayıda genci darp ederek gözaltına alan polis, basın emekçilerine de saldırdı.

Polis saldırısı ve gözaltılar sırasında sloganlarına devam eden gençler "İnsanlık Onuru İşkenceyi Yenecek" sloganı attı. Bazı basın emekçilerini de gözaltına alan polis, GBT yaparak serbest bıraktı.

Polis saldırısı sonucu darp edilerek gözaltına alınan 9 öğrenci, ertesi gün Çağlayan Adliyesi'nde ifadelerinin alınmasının ardından serbest bırakıldı.

Syracuse Üniversitesi'nde Öğrenci-İşçi Dayanışması

Amerika'da siyahi öğrencilerin, 17 Şubat günü Syracuse Üniversitesi'nde beyaz üstünlüğüne karşı başlattığı işgal eylemi sürüyor.

#NotAgainSU koalisyonu, siyahi, yerli ve renkli ırklara yönelik fiziki saldırılar, ölüm tehditleri, sözlü saldırılar içeren yazılımları protesto ediyor. Çok sayıda kişi de Syracuse Üniversitesi giriş binalarının dışında dayanışma için toplanıyor.

İlk 7 Kasım günü, yurttlarda ve sınıf binalarında ırkçı grafiti ve vandalizm ortaya çıktı. Protestolar yapan #NotAgainSU ko-

alisyonu, üniversite yönetiminin herhangi bir girişimde bulunmaması üzerine 8 gün boyunca Arch'daki Barnes Center'ı işgal etmişti. Ve sonunda 1.000 öğrenci Şansölye Syverud'un evine yürüyerek istifasını talep etti. Yönetimin göstermelik önlemleri saldırıları durduramayınca bu defa 17 Şubat'ta kabul binası Crouse-Hinds Hall'u işgal ettiler.

Koalisyonun yeni talepleri şöyle: Nefret suçlarını teşvik eden veya başlatılan sınırdışı edilme üzere cezalandırılması; Fakülte ve yöneticiler için zorunlu çeşitlilik eğitimi; Çeşitlilik üzerine müfredat reformu; Önyargının etkisini en aza indirmek için konut prosedürlerinin değiştirilmesi; Başta danışmanlar olmak üzere "marjinal" kimlikli daha fazla personelinin işe alınması; Ve ayrı bir Çok Kültürlü Merkezin belirlenmesi ve finansmanı.

Ancak Syverud ve yönetimi protesto kar-

şısında sert bir tavır aldı ve 30 işgalci öğrencinin öğrenimini askıya aldı. Silahlı üniversite muhafızları işgalci öğrencilere gönderilen gıda, tıbbi malzemeleri geri çevirdi.

SU yönetiminin öğrencilerin öğrenim hakkını askıya aldığı haberi duyulunca Üniversitede işçi statüsünde çalışmakta olan 100 yüksek lisans öğrencisi ve uluslararası öğrenci, işgalcilerle dayanışma için bir işçi grevi ilan etti.

19 Şubat akşamı 150'den fazla öğrenci-işçi ayrı bir dayanışma grev bildirisi imzaladı. Ve işgalci öğrencilerin taleplerini desteklemenin yanı sıra, bildiride tüm eylemci öğrenciler eğitime

dönene, yasaklar kaldırılana kadar grevi sürdüreceğini açıkladılar.

Öğrenci-işçi dayanışması SU'da zaferi getirdi. Şansölye Syverud, aynı gün öğrencilerin eğitimlerinin askıya alınma kararını kaldırdı ancak öğrencilerin ırkçılığa karşı taleplerini gündeme almadı.

Bir grup SU profesörü de, protestocu öğrencilerin kilitlenmesini ve tecrit edilmesini, tutuklanma tehditlerini protesto etti, "Öğrencilerimize karşı savaş suçu taktiklerinin kullanılmasına reddedilmelidir" dedi.

Grevdeki öğrenci işçiler de kazanmanın ve kazanımları korumanın tek yolunun kolektif hareket etmek olduğunu, kazanmak için mücadeleye devam etmek, baskıyı sürdürmek gerektiğini söylediler.

AKP + CHP = AKCHP

Taylan Işık

"Bundan sonra kimse ama kimse, ne asker ne sivil, kimse darbe yapmayı aklından bile geçirmesin. Recep Tayyip Erdoğan bir darbeyle oradan inmeyecektir, inemez. Böyle bir şeye tevessül edilirse Erdoğan'dan ve AK Parti'den önce Cumhuriyet Halk Partisi o girişim karşısında görevini yapar. Göğsünü siper eder. Seçilmiş Cumhurbaşkanı kimse oradan indiremez. Buna gücü yetecek bir tank, top henüz icat edilmemiştir."

Okurdan bu sözlerin sahibini tahmin etmesini istesek, her halde en önce AKP'nin en fanatik savunucularını aklına getirir. Mesela AKP Sözcüsü Ömer Çelik, Cumhurbaşkanı Sözcüsü İbrahim Kalın, İletişim Başkanı Fahrettin Altun ya da ne bilelim, sıradan mafya babası Sedat Peker gibi...

Ama hayır, bunların hiç biri değil. Bu sözler CHP Grup Başkanvekili Engin Altay'a ait. Engin Altay, CHP yönetiminde etkili olduğu anlaşılan bu şahıs, Erdoğan'ı savunmada yukarda saydıklarımıza ve saymadıklarımıza nal toplatıyor.

Makalemizin başlığı biraz kimya formülünü andırıyor; ama iğrenç bir bulamaç haline dönüşen AKP-CHP bileşimini başka türlü nasıl izah edebiliriz ya da bu formülün daha iyi izah eden bir ifade şimdiden kabulümüzdür diyelim. AKP ve CHP iki ayrı burjuva partisi değil, iğrenç bir karışımdır. Bu biliniyordu; şimdi daha çok ve daha açık biliniyor.

AKP'nin kuruluşundan bu yana, CHP'nin tüm varlığının hikmet-i sebebinin düzen için yaşamsal anlarda AKP'ye destek olmak, kritik noktalarda yol açmak olduğunu biliyorduk ve Leninistler sürekli işaret ettiği noktalardan biri hep bu olmuştur. Deniz Baykal ve onun CHP'si, Erdoğan'a, önündeki engelleri kaldırarak siyasetin yolunu sonuna kadar açmıştı. Dokunulmazlıkların kaldırılmasında Kılıçdaroğlu AKP'ye muhtaç olduğu desteği gözünü kırpmadan verdi. Kürdistan konusundaki koşulsuz desteklerini saymaya gerek yok. Muharrem İnce, "adam kazandı" meşhur açıklamasıyla, henüz oylar sayılmadan, kazanıp kazanmadığı şaibeli, Erdoğan'a seçimleri altın tepside verdi. Ve işte şimdi o şaibeli seçimle Cumhurbaşkanı "seçilen" Erdoğan'a CHP'nin Grup Başkanvekili, CHP'nin, işe yaramaz göğsünü, Erdoğan'a siper edeceğini ilan ediyor.

Bir de iddialı konuşmada mangalda kül bırakmıyor. "Seçilmiş Cumhurbaşkanı kimse oradan indiremez. Buna gücü yetecek bir tank, top henüz icat edilmemiştir." Tank-top konusunu bilmiyoruz ama "seçilmiş Cumhurbaşkanı"nın nasıl indirildiğini anlamak istiyorsa, hepsinin kankası El-Besir'e, Hüsnü Mübarek'e, Bin Ali'ye; olmadı, Suriye savaşında Lübnan'lı müttefikleri Saad Hariri'ye bakabilir. Bu noktada Engin Altay'a, onun şahsında tüm düzen güçlerine şu kötü haberi verebiliriz: Yukarda saydıklarımızın tahtını yikan tsunami, haberci dalgalarını Türkiye kıyılarına göndermeye başladı. Bakalım o göğsünüz ne işe yarayacak!

Fakat, aslında sözümüz bu şahsa olmayacaktı. Sözümüz, emekçi sınıfları, yoksulları, işçi sınıfını, Kürt halkını, "AKP karşıtlığı" adına CHP'nin peşine takan, sosyalizm adına CHP kuyrukçuluğu yapan, her seçimde "Erdoğan ve AKP'yi bu sefer devireceğiz" yalanıyla kitleleri CHP'ye oy vermeye çağırarak sosyal reformist partilere ve "belediyeleri AKP'nin elinden alsak fena mı olur" diyen oportünist siyasi hareketlerdir. Örneğin, DİSK, KESK, TMMOB, Halkevleri ve Birleşik Haziran Hareketi (şimdi ruhunu teslim etmiş olsa da, kurucuları hala hayatta ve ilk fırsatta tekrar sahne alacaklarından şüphe olmasın), şimdiki "Sol Parti" kılığında karşımıza çıkan ÖDP, "Yetmez ama Evet"ten HDP Eş Genel Başkanlığı'na sıçrayan, bu büyük sıçramayı bir kez başardıktan sonra HDP'yi, CHP'nin tam anlamıyla koltuk değneğine çeviren (haksızlık etmeyelim bu, onun tek başına başardığı bir şey değil ama kişinin oynadığı rol de görmezden gelinmez) sakallı Eşbaşkanı ve daha kimler kimler...

İşçiler, yoksullar, emekçiler, gençlik, ezilen Kürt halkı ve bütün ulusal topluluk halkları yukarda saydığımız parti, örgüt ve kurumlardan, o kurumlarda etkili olan siyasi hareketlerden (örneğin, DİSK, KESK, TMMOB içinde etkin olan sosyal reformistlerden) kendilerini CHP'yi desteklemeye çağırması olmalarının hesabını sormayacaklar mı? AKP ve Erdoğan'dan kurtulmanın yolu olarak CHP'ye destek olmayı işaret edenlere söyleyecek bir çift sözleri olması gerekmiyor mu? Gerekli ve bunun sorulacağından kuşumuz yok!

Bu yapıların ideolojik ve politik etkisinde olan işçi ve öğrenci gençlik, Kürt halkı doğru ve etkili bir devrimci mücadele için eleştirel ve sorgulayıcı yaklaşmayı bilmelidir. Bu yapılmadan, ne AKP'ye ne RTE'ye ne de onların şahsında cisimleşen faşist devlete karşı etkili bir mücadele yürütmeye imkanı olur. Ama burada asıl görev ve sorumluluk devrimci öncü işçilere düşüyor. Devrimci öncü işçiler, işçi sınıfını CHP eliyle AKP ve burjuvazinin yedeğine düşüren sosyal reformist ve oportünist yapıları karşı etkili bir teşhir ve teçir mücadelesi yürütmeden etkili bir devrimci mücadele yürütemezler.

Sosyal reformist politikalar devrime değil, "göğsünü AKP-Erdoğan'a siper edecek" CHP kuyrukçuluğuna; CHP kuyrukçuluğu ise AKP-Erdoğan-faşist devlet yedekliğine götürür.

Tazminatlar İçin Eylem

Soma maden işçileri yıllardır ödenmeyen tazminatlarını alabilmek için mücadeleye devam ediyor. Soma'da 301 işçinin yaşamını yitirdiği, 13 Mayıs 2014'te yaşanan maden katliamından sağ kurtulan ve katliamın ardından işten çıkarılan 2831 maden işçisinin tazminat mücadelesi sürüyor.

Geçtiğimiz yıl Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde tazminatları için Ankara'ya yürüyüşleri Manisa Kırkağaç'ta jandarma tarafından engellenen maden işçilerine, hükümet temsilcileri ile yaptıkları görüşmelerin ardından en geç Ocak ayı itibarıyla tazminatlarını alacakları sözü verilmişti. İşçilere tazminatları ödenmeye başlandı ancak hesaplamaların eksik yapıldığı ortaya çıktı.

Maden işçileri, 16 Şubat günü tazminat ve emeklilik hakları için Soma Caddeleri'nde eylem yaparak tazminatlarının eksiksiz ödemesini istedi. İşçiler, Soma Kaymaklığı önünde toplanarak Türkiye Kömür İşletmeleri binasına yürüdü. Burada yapılan açıklamada, verilen sözlerin tutulması istendi.

En son 14 Şubat'ta Bağımsız

Maden İş Sendikası avukatı ve uzmanıyla Enerji Bakanlığı Hukuk İşleri genel müdürü, TKİ hukuk işleri avukatları arasında bir toplantı yapıldı.

Toplantı sonuçlarına göre, Geventepe Ocağı kapandığında kesintisiz olarak Eyzec Ocağı'nda işlerine devam eden ve Eyzec Ocağı'nda çıkışları verilen işçilere sadece Eyzec'deki değil, tüm çalışma süreleri üzerinden tazminat ödenmesi gerektiği sendika tarafından bildirilmişti. Fakat işletme, sadece Eyzec ocağı'nda çalışma döneminin ödemesinin yapılacağını söylemişti.

İşçilere eksik veya yanlış ödemeye ilişkin ise TKİ'ye başvurulabileceği ve varsa sorunların düzeltilebileceği ifade edildi. TKİ katliamdan önce askere gidiş veya benzer bir sebeple işten çıkan ve sadece Eyzec'de çalışmış işçilerin başvurusu halinde ödemelerinin yapılacağını bildirmişti.

Bağımsız Maden İş Sendikası öncülüğünde yürütülen eylemlerin, tazminat haklarının tamamı alınana kadar süreceği belirtildi.

İşçiler Sizin Köleniz Değil

Diyarbakır Metal Sanayi Sitesi'nde bulunan Fillo Lojistik'te, mesai ücretlerini alamayan 10 işçi, patronlara dava açınca işten atıldı. Tazminatlarını almadan işten atılan işçiler, 10-12 Şubat arasında Fillo Lojistikte eylem yaptı. Ancak işçiler, valiliğin "yasak" kararı gereğiyle polis tarafından engellendi.

Eylemleri yasaklanan işçiler, 21 Şubat günü, İstanbul Esenyurt'ta bulunan Fillo Lojistik firması önüne gelerek basın açıklaması yaptı.

"Emek Düşmanı Fillo" pankartının açıldığı eylemde, işçilerden Ferhat Başlıca yıllardır Fillo Lojistik firmasında zor şartlarda çalıştıklarını anlattı. Günde 14 saat çalıştırılan işçiler mesai ücretlerinin ödenmediğini, hafta sonu dahi 14 saat çalıştırıldıklarını, haklarını talep ettikleri için işten çıkarıldıklarını anlattılar.

Açıklamanın ardından işçiler, "Ücret Haktır Gasp Edilemez", "İşçiler Sizin Köleniz Değil", "Fillo Şaşırma Sabrımızı Taşırma" ve "Direne Direne Kazanacağız" sloganları ile uzun süre burada eylemini sürdürdü.

NESKO Madencilik İşçileri Eylemde

alınması için eylem yaptı.

Patron, Dev Maden Sen'e üye olan işçilere, "Sendikadan istifa etmezseniz maaşlarınızı ödemeyeceğim işyerini kapatacağım hepinizi işten atacağım" diyerek işçileri tehdit etti ve istifaya zorladı.

Bunun üzerine, 26 Şubat günü, 11 işçi işten çıkarıldı. İşten atılan ve sendikaya üye olan diğer işçiler, maaşları ödenene ve arkadaşları işe alınana kadar madenden ayrılmayacaklarını belirterek, kendilerini ocağa kapattı.

Patronlar ise madenle dışarının iletişimini sağlayan diafonu kapatarak işçilerin dünyayla bağlantısını kesti.

Maden işçilerinin eylemi sürerken, aileler de dışarıda destek veriyor ve işçilere yiyecek taşıyorlar.

Teknopark İşçileri Hakları İçin Eylemde

İstanbul Teknopark 2. Etap, 16 Şubat günü yapılan törenle RTE tarafından açıldı. Fakat Teknopark'ın yapımında çalışan inşaat işçileri, 2 aylık ücretleri ve diğer hakları gasp edilerek işten çıkarıldıklarını belirterek ödenmeyen alacakları için 17 Şubat günü eyleme başladı.

İnşaat İşçileri Sendikası tarafından yapılan açıklamaya göre ana firma konumundaki Naif Grup, taşeron firma Eday bünyesinde çalışan 100'den fazla işçinin yaklaşık 2 aylık ücretlerini ve diğer haklarını ödemediği çıktı. İşçiler açılış bahanesiyle şantiye dışına çıkartıldı.

İnşaat İşçileri Sendikası, "Aynı zamanda bir devlet projesi olan Teknopark'taki bu hak gaspına ve işçi düşmanlığına karşı tüm haklarımız ödeninceye kadar eylemde olacağız. Siyasi propaganda malzemesi yapılan projenin arkasındaki emek sömürsününün, hak gasplarının görünmez kılınmasına izin vermeyeceğiz" diyerek sabah saatlerinde eyleme başladı.

İşçiler "İnşaat İşçisi Köle Değildir", "Ücret Haktır Gasp Edilemez" sloganlarıyla İstanbul Teknopark önünde eyleme başladı.

Teknopark'ta İşçiler Kazandı

İnşaat İş Sendikası, Teknopark'ta 6. gündür süren eylem sonucunda tüm işçilerin alacaklarının ödendiğini ve eylemi sonlandırdıklarını duyurdu.

Yağmura, soğuğa, olanaksızlıklara rağmen ısrarla sürdürülen eylem, 6. gününde Teknopark yönetiminin tüm alacakları hesaplara yatırmasıyla sona erdi.

Bodo Bode İşçileri Kazandı!

Bursa'da Türk-Alman ortaklığıyla kurulan Bodo Bode Doğrusan Fabrikası'nda, Türk Metal Sendikası'na üye olmalarının ardından işçiler mobbing ve baskılarla karşılaşmıştı.

Bodo Bode Doğrusan'da, işten atılan 13 arkadaşlarının işe geri alınması ve baskıların son bulması için 75 işçi, 10 Şubat günü şalter indirmişti.

İşçilerin grevi üzerine 21 Şubat günü işten çıkarılan 13 işçi de dahil olmak üzere 81 işçinin tekrar işbaşı yapması ve patronun sendika yetkisine itirazını geri çekmesi konusunda anlaşmaya varıldı.

Maden İşçilerinden Grev

Kastamonu'nun Hanönü ilçesinde faaliyet gösteren bakır madeninde taşeron firma bünyesinde çalışan işçilerden 9'unun işten çıkarılması üzerine gece vardiyasında çalışan 125 kişi, arkadaşlarına destek amacıyla 23 Şubat günü greve başladı; maden alanına jandarma sevk edildi.

İşten çıkarılan işçiler adına bir konuşma yapan Kadir Acar, "Bizlere neden işten çıkarıldığımızı dair herhangi bir açıklama yapılmadı. Sadece şirket müdürünün bizimle çalışmak istemediğini beyan ettiler. İşletmede dün akşam meydana gelen kavgada işten çıkarılan kişilerin yer almadığı görülmüştür. Bize hak etmediğimiz bir davranışta bulunuldu. Bu olay çözülene kadar grevimiz devam edecek, şantiyenin önünden ayrılmayacağız" dedi.

Grevin başlaması üzerine şirket yetkilileri, işten çıkarılan 9 işçi ile bir görüşme gerçekleştirdi.

"Taş Köprüyü Kim Yaptı?"

İşçi Temsilcileri Konseyi, İstanbul'da 23 Şubat günü, daha evvel de İzmir'de gösterilmiş olan "Taş Köprüyü Kim Yaptı" filminin gösterimini düzenledi.

Su Gösteri Sanatları Merkezi'nde düzenlenen işçi etkinliğinde filmin yönetmeni Ümit Güç de izleyicilerle buluştu ve merak edilen soruları cevapladı.

Etkinlik İTK'nın çalışmalarını anlattığı kısa bir slayt gösterimi ile başladı.

İşçi Temsilcileri Konseyi adına bir işçi bu et-

kinliğin neden yapıldığını anlattı. Ardından uzun süredir İstanbul'un dört bir yanında eylemler yapan Zeytinburnu Belediyesi'nden atılan Kenan Güngördü kısa bir konuşma yaparak işçilerin ancak örgütlenerek kazanabileceğini tanıttığı örneklerle anlattı ve herkesi kendi çalışma alanlarında komitelerini kurmaya davet etti.

İzleyicilerin çoğunluğunu işçilerin oluşturduğu film gösteriminde film de bir işçi filmi idi. Hemen her işçinin kendi yaşamından kesitler görüldüğü kısa filmde işçiler, "bu köprüyü herhangi bir

kral vb yapmadı. Bu köprüyü yapan kölelerdi, bugünün gökdelenlerini yapanların markalar değil işçiler olduğu gibi" diyordu...

Filmin ardından yönetmen Ümit Güç ile söyleşi yapıldı. Ne kadar güç koşullar altında çekim yaptıklarını, işçileri anlatan toplumsal bir film yapmak istediklerinde karşılarına çıkan engelleri, olumsuzlukları anlattı... Emekten yana sinemacı arkadaşları ile bir araya gelerek bir sinema kolektifi oluşturduklarını, bir sonraki filmlerinde sayı işçilerini anlatacaklarını söyledi.

"Biz toplumsal gerçekçi sanatçılar işçi sınıfı-

nın iktidarına giden yolda bizden öncekiler gibi bedellerle örülü bir yolda yürüdüğümüzün farkındayız. Yılmaz Güney'lerin yaşadığı zorlukları biliyoruz. Sanatımız işçi sınıfının iktidarına giden yolda güçlü bir araçtır ve iktidarımızı kurduğumuzda çok daha kapsamlı üretimler yapacağımızı biliyoruz" diyen Güç, salondaki işçilerin sorularına yanıt verdi.

Etkinlik, bir metal işçinin bağlaması ile sahneye çıkıp hep bir ağızdan söylediği türkülerle devam etti.

"Savaş Politikalarına Son Verin!"

KESK İstanbul Şubeler Platformu, KHK'larla ihraç edilen kamu emekçilerinin işlerine iade edilmesi talebiyle 15 Şubat günü Kadıköy'deki Beşiktaş İşkesi önünde basın açıklaması gerçekleştirdi.

"KHK'lar Gidecek Biz Kalacağız" pankartı açan emekçiler adına basın açıklamasını KESK İstanbul Şubeler Platformu Dönem Sözcüsü Mesut Mike okudu.

Haklarını gasp ederken hızlı davranan iktidarın, yapılan itirazlara yanıt vermekte ağır davrandığını belirten Mike, başvuruların yıllara yayıldığını ve Cumhurbaşkanlığı kararı ile OHAL İşlemlerini İnceleme Komisyonu'nun görev süresinin de bir yıl daha uzatıldığına dikkat çekti.

Ekonomik kriz ve yoksulluk nedeniyle insanların kendilerini yaktığını vurgulayan Mike, buna rağmen iktidarın halkın taleplerine kulak vermediğini belirterek "Açız diyen insanları gözaltına almak yerine işsizliği önleyen, açlığı önleyen, adaletsizliğe son veren politikalar uygulayın. Öncelikle savaş politikalarından vazgeçin. Savaşa harcanan bütçenin açlığı, işsizliği önlemeye dönük projelere harcayın. Rant ekonomisinden vazgeçip, emekçilerin ve halkın taleplerini dikkate alın" dedi.

Başta ihraç edilen KESK'liler olmak üzere işinden ekmeğinden edilen tüm emekçilerin derhal işlerine iade edilmesini isteyen Mike, KESK olarak her türlü baskıya, engellemeye rağmen herkese güvenli iş, güvenli gelecek talebinden vazgeçmeyeceklerini söyledi.

Başta ihraç edilen KESK'liler olmak üzere işinden ekmeğinden edilen tüm emekçilerin derhal işlerine iade edilmesini isteyen Mike, KESK olarak her türlü baskıya, engellemeye rağmen herkese güvenli iş, güvenli gelecek talebinden vazgeçmeyeceklerini söyledi.

"KHK'lara İnat Yaşamı Savunuyoruz"

KHK'larla işlerinden atılan emekçilerin bir araya gelerek oluşturduğu İstanbul KHK'lılar Platformu, Kadıköy'deki Eminönü İşkesi önünde 15 Şubat günü bir eylem yaptı.

"Ölüm KHK'larına İnat Yaşamı Savunuyoruz, Yaşayan Ölümler Olmayacak" pankartı açılan eyleme çok sayıda kişi de destek verdi.

Eylemde KHK'lı eğitim emekçisi Filiz Uzal, bir mizansenle KHK ile ihraç edilen ve bulabildikleri işlerde çalışırken iş cinayetlerinde ölen, yaşadıkları sıkıntılar nedeniyle intihar eden emekçileri, KHK ile ihraç edilen ve kanser hastası olan oğlu Ahmet Burhan'ın tedavisi için de mücadele eden Zekiye Ataç'ın yaşamını anlattı.

İstanbul KHK Platformu adına basın açıklamasını okuyan Emine Yüzgeç, işinden atılanların hiçbir haklarını olmadığına dikkat çekerek bankada hesap dahi açmadıklarını, sosyal güvencelerinin olmamasından kaynaklı ölüme terk edildiklerini belirterek, "Hiçbir ge-

rekçe, böylesine büyük bir insan hakları ihlali ve hukuk katliamı yapılmasını mazur gösteremez. Bu sebeple, insanlık onurunu yok sayan OHAL uygulamaları ve KHK'lar ile hep birlikte mücadele etmemiz kaçınılmazdır" dedi.

KHK'lar ile ihraç olan kamu emekçilerinin değil, tüm toplumun zarar gördüğünü, ülke-

deki bilimsel gelişmelerin gerilediğinin belirten Yüzgeç, "Biz İstanbul KHK'lılar Platformu üyeleri olarak, işinden hukuksuzca ihraç edilmiş kamu emekçileri olarak tüm bu haksızlıklara ve hukuksuzluklara karşı yan yana, omuz omuza direniyoruz. Hakkımız olanı istiyoruz. Biz yaşamak istiyoruz. Yaşayan ölümler olmak istemiyoruz. Biz yaşadığımız onca karanlığa rağmen birbirimizden aldığımız güç ile yarına umut içinde bakıyoruz. Ve inanıyoruz ki biz bugün burada tüm engellemelere rağmen hakkımız olanı isteyerek bir tarih yazıyoruz. Mücadelemiz tüm mücadele tarihi içinde şerefli bir sayfa olarak yerini alacaktır" dedi.

Emekçiler eylemi sloganlarla sonlandırdı.

Paipurth Yetkilisi İşçinin Burnunu Kırdı

Kocaeli'nin Karamürsel ilçesinde bulunan Paipurth Suites şantiyesinde çalışan yedi işçinin 4 aylık ücretleri ve diğer hakları ödenmeden işten atılmasına karşı, 26 Şubat günü İnşaat İşçileri Sendikası Paipurth İnşaat'ın Paipurth Suites Şantiyesi önünde eyleme başladı.

Paipurth İnşaat yetkilileri, haklarının ödenmesini isteyen işçileri "burada eylem yaptırılmayız" diyerek tehdit etti, yaşanan tartışma sırasında polis de duruma müdahil oldu.

Sendika temsilcileri ile Paipurth İnşaat yetkilileri arasındaki tartışma üzerine polis, taşeron firmanın temsilcisinin de çağrılarak, taraf-

ların karakolda görüşmesini önerdi.

Karakolda yapılan görüşmede Paipurth Suites yetkililerinin, işçilerin alacaklarını inkar ettiğini aktaran İnşaat İşçileri Sendikası, sorunun çözümü konusunda anlaşmaya varılmadığını ve karakoldan çıkıldığını, sendika temsilcileri ile ana firma arasında ayaküstü konuşma sürerken firma yetkilisinin aniden sendika temsilcilerinden Anıl Deniz Gider'e saldırdığını açıkladı.

Yaşanan saldırı nedeniyle Gider'in burnunun kırıldığını söyleyen İnşaat İşçileri Sendikası, eylem ertesi gün şantiye önünde devam edeceklerini belirterek, yaşanan saldırıya karşı dayanışma çağrısında bulundu.

Paipurth işçileri eyleme başladıklarından ertesi gün gasp edilen haklarını kazandılar. Patronun avukatı da saldırıdan dolayı, sendika temsilcilerinden özür diledi.

VİP Giyim İşçileriyle 100'üncü Gün Dayanışması

Kocaeli Darıca'da bulunan VİP Giyim Tekstil'de çalışırken, Deri ve Konfeksiyon İşçileri Sendikası'na (Deriteks) üye oldukları için 18 işçi işten atıldı. İşten atılmaları ardından işçilerden Nimet Özkaya ile Kadriye Horlu işe iade talebiyle fabrika önünde eyleme geçti.

İşe dönüş mücadelesi veren iki kadın işçi Nimet Özkaya ile Kadriye Horlu, 26 Şubat'ta eylemlerinin 100. gününde emek dostlarıyla kitlesel bir basın açıklaması yaptı.

Aralarında İşçi Temsilcileri Konseyi Hazırlık Komiteleri'nden işçilerin de olduğu çok sayıda işçi ve demokratik kitle örgütlerinden, siyasi partilerden gelenlerle saat 16.30'da, "Sendika Haktır, İşten Atılmak Suçtur", İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek", "Yaşasın Sınıf Dayanışması" sloganları atılarak VİP Giyim patronlarının işçi ve sendika düşmanı tutumu protesto edildi.

Eylem sırasında fabrika çevresindeki alan çok sayıda polis tarafından abluka altına alındı. Polisin engelleme çabasına rağmen, kitlesel basın açıklaması yapıldı.

İşçiler ve desteğe gelen kitle, 100 gündür yapıldığı gibi iş çıkışı kapı önünde açıklama yapmak için VİP Giyim kapısına yürüyüş yaptılar. İlerleyen kitlenin önu çok sayıda polis tarafından kesildi.

Polis yine sermayenin savunuculuğunu yaparak kitleyi "yolu kapatmakla" suçladı. Ardından kitle fabrika önünde açıklama yapacağını yineleyerek yürümeye devam etti.

Fabrika önüne gelen kitlenin önu bu sefer de polis barikatıyla kapatıldı. Polisler kalkanlarla kitleyi işten çıkaran işçilerden uzaklaştırmaya çalıştı. Buna rağmen Deriteks Sendikası yöneticileri ve dayanışmaya gelen kitle bu hukuksuzluğu teşhir ederek sloganlarıyla sendikal örgütlenmenin engellenmesini protesto ettiler.

Konuşma yapan Deriteks Tuzla Şube Başkanı Binali Tay, "Bizler burada anayasal hakları patron tarafından engellenmiş işçiler olarak yasal haklarımızı kullanıyoruz. 100 gündür her gün buraya gelerek dayanışma mesajımızı ilettilik. Bugün emniyet

güçlerinin burada yapmaya çalıştığı şey, sendikamızın örgütlenme faaliyetine engel olmaya çalışmaktır. Bizler anayasal haklarımızı biliyoruz. Bilmeyenlere, ihlal edenlere karşı gerekli önlemleri almalarını tavsiye ederiz" dedi.

VİP Giyim işçilerinin 100'üncü günü eylemi, işçilerin fabrikadan çıkışları sırasında atılan sloganların ardından sonlandırıldı.

UMUDUN DA SÜVARİLERİ VAR

Ali Varol Günel

Şöyle bir başımızı kaldırıp dünya üzerindeki olayların gidişatına baktığımızda günden güne daha bir hızlanan tarihin akışının Mağşerin Dört Atlısı'nın yani Açlık, Kıtık, Savaş ve Salgın Hastalıkların koşumlarını giydirdiğini ve hatta şaha kaldırdığını görebiliriz.

Bugün dünyanın dört bir köşesinde insanlar, açlıktan; içilebilir suya, yeterli besine, barınma olanaklarına, gerekli ilaçlara vb ulaşamadığı için ölüyorlar; bu da yetmiyor artık emperyalist devletlerin biyolojik silah olarak kullandıkları virüslerle acımasızca öldürülüyorlar; proxy war denilen vekalet savaşlarında kitlesel olarak imha ediliyorlar. Yerküre, "doğal afetler"le sarsılıyor; ekolojik dengenin bozulması nedeniyle bir yanda kuraklık ve yangınlar vb olurken bir yanda aşırı yağışlar nedeniyle sel felaketleri, çığ felaketleri, tayfun ve kasırgalar oluyor; insanlar ölüyor, hayvanlar ölüyor, bitki türleri azalıyor; tüm canlılar bir yok oluşla karşı karşıya kalıyorlar. Bu durumu özetlemek için "dünyanın civisi çıktı" dense yeridir.

Görülüyor ki, kapitalizm altında insanlığın daha fazla kat edileceği bir yol kalmamıştır. Kapitalizm, varlığını sürdürdüğü her gün her saat ve her anda bütün bir dünyayı yok oluşla tehdit etmektedir. Ya insanlar bu gidişata dur diyecekler ve emperyalist kapitalist sistemin talanına, soygununa, tahribatına son verecekler ya da kendi elleriyle, kendi gözleri önünde dünyanın yok edilmesine göz yumacaklar. Artık tarih, sorunu bu denli keskin bir biçimde önümüze koymuş bulunuyor.

ABD'nin kendi İkiz Kuleleri'ni vurmasıyla başlayan 3. Dünya Savaşı'nın bugün tüm dünyaya yayılması; yenilerde Çin'de başlayan Koronavirüs Salgını'nın Ortaçağ'daki veba salgını gibi hızla yayılarak daha şimdiden binlerce insanın hayatına mal olması, insanlık adına kaygı verici gelişmeler. Savaşın, açlıktan, kıtlık ve salgın hastalıklardan kaçan insanların göç yollarına dizilmesi ayrı bir trajedi; insanlar, biraz olsun nefes alabilmek, kendilerine ve çocuklarına daha iyi bir gelecek sağlayabilmek için doğup büyüdükleri topraklardan yola çıkarak binlerce kilometre uzaklıktaki ülkelere göç ediyorlar. Bunlardan çoğu, daha yolda, hedeflerine ulaşmadan ölüyorlar. Kendilerini, görece daha gelişmiş bir ülkenin kapısına atanlar ise ya çadırlarda ya da göçmen kamplarında yaşamak zorunda bırakılıyorlar. İçlerinde çocuk ve yaşlıların da olduğu bu kafilelerin her gün yaşadıkları dram, televizyon ve internetlerden naklen izleniyor! İnsanlar, yarın bir gün aynı durumla kendilerinin de karşılaşmayacağını garanti edemeden kaygıyla gelişmeleri izliyorlar.

Bu demek değildir ki, insanlar kapitalist sistemin kendi elleriyle onlar için ördüğü bu "kader ağları"na kanksamıştır ve yapacak bir şey bulamamaktadırlar. Tam tersine, dünya üzerinde bunlar olurken aynı zamanda toplumsal huzursuzluk, öfke ve kargaşalıklar da artıyor. Engels'in dediği gibi, "her türlü devrimci kargaşalığın arkasında, günü geçirmiş kurumların karşılanmasını engelledikleri bir gereksinimin bulunduğu şimdi herkes biliyor".

Ve "yeryüzünün lanetlileri" deyim yerindeyse bu "makus talih"i değiştirmek için ayağa kalkıyorlar, isyan ediyorlar..."Sefaletin içinde eski toplumu alaşağı edecek devrimci yıkıcı yön vardır" diyor ustalar. Demek ki, açlığın, yoksulluğun, sefaletin, yıkım savaşlarının, ekolojik felaketlerin, salgın hastalıklarının tüm dünyayı kapladığı bu koşullardan insanların bir çıkış arayışı da sürüyor; işin doğası gereği sürmesi de gerekiyor. Bunun aksini düşünmek, yani insanların tam bir tevekkül içinde başlarına gelecekleri kabullenip oturup bekleyebileceklerini sanmak, insanlık tarihinden ve toplum bilimlerinden hiçbir şey öğrenmemiş olmak demektir.

Dünyanın her tarafında gelişen isyan ve ayaklanmalar, başkaldırıları, itirazlar gösteriyor ki emperyalist-kapitalist sistemin insanlara dayattığı geleceksizliği, insanlar kabullenmiyorlar ve kabullenmeyecekler. Bir Dünya Savaşı'nın yanı başında dünya devrim sürecinin de olgunlaştığını görmek gerekiyor. Karanlığın koynundan bir tan kızılığın sökmekte olduğunu görmek için yüzümüzün gitmekte olana değil, gelmekte olana çevrili olması şarttır. Bugün insanlık yeniden "gelecek mutlak sosyalizm" diye şarkı söylüyor kentlerin büyük caddelelerinde. Emperyalist-kapitalist sistem tarafından her gün her saat umutsuzluğun karanlık dehizlerine itilen insanlar, nerede bir ışık görürlerse hemen oraya yöneliyorlar. Ve yeniden "Büyük Dedem(iz) Karl Marx", o bembeyaz saç ve heybetli sakalıyla, o yüzüne yansımsı aklının aydınlığıyla insanlara yol gösteriyor. Teorinin bir dogma değil, eylem kılavuzu olduğunu bilen herkes, bugün onun öğretisinin devrimci diyalektiğini kavrayarak, gelişmelerin olası yönünü kestirmeye çalışıyor.

Emperyalist-kapitalist sistemin insanlığın geleceğinde bir yeri olmadığını öngörmek için münecim olmaya gerek yoktur. Dünya üzerindeki bütün olay ve olgular ve bunların gelişme eğilimi, kapitalist sistemi içinde bulunduğu bunalımdan kurtarmak için yıllar önce tarih sahnesine atılmış olan Keynes'in "uzun vadede hepimiz (kapitalizmin akıl babaları için söylüyor-bn) ölüyoruz" sözünü doğrular niteliktedir. Mağşer'in Dört Atlısı ortalıkta böyle dolaşırken ancak "yoksulların bağrında saklı sosyalizmi" ortaya çıkarmak için Rozinana'nın sırtına atlayıp yola çıkanlar yaşamı savunabilir, "yaşam bizden yana" diyebilir.

Bugün yaygınlaşan intiharların, psikolojik sorunların, birbirine yabancılaşmanın vb hepsinin nedeni olan kapitalist sistem ortadan kaldırılmadan karanlığa gömülen insanlığın gün yüzü görmesi mümkün olmayacaktır. Kapitalist sistemi yıkmak içinse sistemli, kararlı bir mücadele gereklidir. Kapitalizme karşı mücadele öyle kıyısından köşesinden yapılacak bir mücadele değildir; deyim yerindeyse "ölümüne" olmak zorundadır; çünkü kapitalist sistem hayatta kalabilmek için yaşayan her şeyi öldürmekten çekinmeyeceği bir sınıra gelmiştir.

"Karanlılık, cesaretin zorunluluğunu gösteren zekanın eseridir" diyor Clauswitz. Bugün kapitalizme karşı savaşın herkes, yüreğinin yanı sıra aklını da savaş alanına sürmek zorundadır. Yoksa doludizgin giden zamanın atlarına yetişmek mümkün olmayacaktır.

Venezuela Olası Tehditlere Karşı Hazırlıklı

ÇEVİRİ

-Venezuela hükümeti Şubat ayı ortasında "Bolivarçı Kalkan" adlı savunma tatbikatlarına katılmak için 2.3 milyon asker örgütledi.-

Venezuela ordusu, sadece silahların, askerlerin ve milislerin görülebildiği Caracas'ta değil, tüm ülkede konuşlandırılmış durumda. Bolivarçı Ulusal Silahlı Kuvvetleri'nin (FANB) beş bileşeninin tamamı da aktifleştirildi: Bolivar Ulusal Muhafızları, Bolivar Ordusu, Bolivar Donanması, Bolivar Askeri Havaçılık Kuvvetleri ve Bolivar Milis Güçleri.

Cumhurbaşkanı Nicolás Maduro, 14 Şubat'ta "Bolivarçı Kalkan 2020" adı verilen bu askeri tatbikatın 2.3 milyon savaşçıyı harekete geçirdiğini açıkladı. Benzer bir tür askeri tatbikat Eylül 2019'da gerçekleşmişti. Askeri tatbikat "Egemenlik ve Barış" adı altında sınır bölgelerine odaklandı.

Stratejik operasyonlardan sorumlu komutan Remigio Ceballos, "Venezuela Bolivarçı Ulusal Silahlı Kuvvetleri'nin (FANB) stratejik operasyonel komutanlığı, sekiz stratejik entegre savunma bölgesi, 28 entegre savunma bölgesi, 99 entegre savunma alanı, bu savunma gruplarına entegre edilmiş halk savunma üsleri ve savunma birimlerinin hepsi

Venezuela topraklarında konuşlandırılıyor" diyor.

Yapılan askeri tatbikatların televizyonlarda gösterilmesinin amacı olası bir saldırı durumunda savaşçı güçlerin askeri olarak nasıl konuşlanması gerektiğini göstermek içindi. Tatbikatta askerlerin nasıl konuşlandırılacağını, uçaksavar sistemlerinin ve savaş

gemilerinden füzelerin nasıl atılacağını pratik olarak gösterdiler. Tatbikatın hedeflerinden biri de olası bir düşman bombardımanında veya düşman bir gücün indirme yapması durumunda Caracas'ta direniş merkezleri kurma operasyonunun nasıl olacağını öğretmekti.

Milislerin harekete geçirilmesi Bolivarçı Kalkan tatbikatı içinde yer alması gereken önemli unsurlardan olan milis güçlerin mobilize olabilmesi için önemliydi. Genelkurmay Başkanı Vladimir Padrino López bunun önemini şöyle vurguladı: "Milislerin Venezuela Bolivarçı Ulusal Silahlı Kuvvetleri'nin (FANB) özel bir bileşeni olarak tatbikata dahil edilmesi, ulusun savunulmasına ciddi anlamda katkı sağlıyor; çünkü onlar silahlı sivililer değil, düzenli savaşçılar."

Bolivarçı milisler, Venezuela muhalefetine birçok saldırısının hedefi oldu ve bu saldırıları yaparken bir taraftan milis güçleri aşağılar tavırlar sergilerken diğer taraftan da milislerde sayısı giderek artan kadın ve erkek emekçilerden ve gördükleri kapsamlı askeri eğitimden korktuklarını gizleyemediler.

Savunmaya katılan kitleler

Bu, Anayasa'nın 130. maddesi uyarınca halkın ülkenin savunulmasına katılmasına izin verdiği ve teşvik ettiği için Venezuela siyasal sürecinin en belirgin özelliklerinden biridir. Milisler çoğunlukla kadınlardan, erkeklerden, işçilerden, emekçi halk kesimlerinden, gecekonduyalardan ve kırsal alanlardan oluşur, aynı zamanda bu kesimlere kendini Chavezci olarak nitelendiren [Chavezcilik eski Başkan Hugo Chavez tarafından başlatılan devrim süreci] ve kendilerini yaklaşan tehditlere karşı hazırlama görevi hissedenler dahildir.

Bu tehditler, ABD hükümetinin "kendinden menkul başkan" Juan Guaidó için düzenlediği turun ardından Venezuela'da belirleyici bir anda geliyor. Juan Guaido ABD Kongresi'ndeki ulusa sesleniş konuşmasında ve Beyaz Saray'daki bir toplantıda Devlet Başkanı Donald Trump'ın yanında yer aldı. Bu kareler sadece fotoğraf çekilmek

çin yan yana gelmiş kareler değildi.

Venezuela'da sağcılar bir kesimi, açıkça Venezuela hükümetine karşı güç kullanılmamasını istiyor. "Muhalefet" in bu kanadı saldırgan eylemler gerçekleştirmek için ABD'de kulis faaliyetleri yapıyor. Bu "muhalif" kesimler Cumhuriyetçi Parti'nin ve derin devletler (Pentagon, CIA vb.) bir kesiminin saldırgan eylemler ve faaliyetler örgütledikleri yerlerde aktifler.

Bu çerçevede, Bolivarçı Kal-

2020 askeri t a t b i k a t ı , A B D ve Venezuela'nın komşu ülkelere, özellikle

Kolombiya ve Brezilya'ya yönelik bir askeri hazırlık, caydırıcılık ve güç göstergesiydi. Bolivarçı Venezuela'yı hedef alan bu iki ülkenin sınırlarında Venezuela'ya karşı ciddi karşılıklar yaratılıyor.

Maduro hükümetinin geliştirdiği tek savunma eylemi bu değil. Diğer tatbikatlar düzenli askeri eylemin en az muhtemel olacağı potansiyel çatışmalara hazırlanmak için kullanılıyor. Olası saldırıların çerçevesi, potansiyel düşman saldırılarının paramiliterler, paralı askerler veya suikastçılar tarafından, suikastler, kaçırımlar gibi girişimlerine veya gerici ayaklanmaları kısırtımay amaçlayan saldırılara odaklandığını göstermektedir.

Askeri tatbikat, aynı zamanda Başkan Nicolás Maduro'nun mevcut komutasının ve otoritesinin Venezuela'ya dönüşünden bu yana somut ya da kesin bir açıklama yapmayan kurgusal başkan Juan Guaidó'ya karşı sağlamlaşmasını garanti altına almıştır.

Çeviri Kolektifi

18 Şubat tarihinde pagina12.com.ar internet sitesinde yayınlanan haber yazısının Workers World'deki İngilizcesinden Türkçe'ye çevrilmiştir.

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

Tüm dünya isyanlarla, ayaklanmalarla çalkalanıyor. Bu ayaklanmalarda, isyan ve eylemlerde, her yerde, dünyanın bütün sokaklarında kadınlar en ön saflardadır. Dünyanın sokakları kadınların özgürlük sloganları ile çınlıyor!

Kimi yerde isyanın dili dans; kimi yerde duvar resimleri...

Yayılyorsokak sokak, şehir şehir, ülke ülke... Şil'den esen özgürlük rüzgarı, Las Tesis dansı Şil'den Rojava'ya sokakları dolduruyor. Saldırlara, gözaltılara sloganlarımızla, haykırışlarımızla, zılgıtlarımızla meydan okuyoruz. Eylemlerle, grevlerle, kavgamızla meydanları zapt ediyoruz. Flomar, Sibaş, SF Trade, Bergama gibi birçok yerde emekçi kadınlar, kavgayı güzelleştiriyor.

2020'ye girer girmez bütün kıtalarda kırktan fazla ülkede yüzbinlerce kadın büyük kentlerin meydanlarını zaptettiler...Devrimci tarzda dövüşüyor devrimci üslupla konuşuyoruz. Yaşamı yeniden yaratmak, kendi kaderimizi kendimiz belirlemek için dünyanın her yerinde ayaklanıyor, haykırıyoruz!

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

8 Mart'ta kadınlara dayatılan kölelik zincirlerini kıra kıra ilerliyoruz. Her yerdeyiz. Faşizm tarafından kışkırtılan ve ölü açılan kadın cinayetlerine, yoksulluğa, intiharlara, çocuk istismarına, taciz ve tecavüzlere karşı her yerde eylemdeyiz, isyan ediyoruz...

8 Mart 1857'de New York'ta dokuma işçisi kadınların başlattığı isyan dalgası, o günden bugüne yayılmak, büyüyerek devam ediyor. Tüm dünyanın sokakları bizim eylem alanımız.

8 Mart'ta da bütün öfke ve isyanımızla yine hep birlikte ezilen, sömürülen ve yaşandı yok sayılanlar olarak; İstanbul'da Taksim'deyiz, İzmir'de Alsancak'tayız, bulunduğumuz her yerde eylem alanlarındayız.

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

Var olmak istiyoruz!

Binyıllarca bize dayatılan yaşama karşı çıktığımız için ağır bedeller ödedik. 21. yüzyılda hala irademizin yok sayılmasını kabul etmiyoruz. Aklimızla, duygularımızla biz de varız diyoruz.

Yaşamak istiyoruz!

Dünyanın farklı yerlerinde, her gün yüzlerce kadın belki de sadece hayır dediği için, eşi, sevgilisi, aile bireyi ya da hiç tanımadıkları bir erkek tarafından öldürülüyor, şiddete, tacize, tecavüze uğruyor!

Savaşların olmadığı bir dünya istiyoruz!

Dünyadaki bir avuç zenginlerin egemenliklerini korumak, sermayelerine sermaye katmak için çıkardıkları savaşların tüm insanlık için ama en çok da kadınlar için acı sonuçlarını yaşıyoruz. Zenginlerin savaşı bizim savaşımız değil!

Ezenlerin, sömürenlerin olmadığı bir dünyada birlikte, kardeşçe yaşamak istiyoruz!

Ezenlerin, halkları bölmeye, parçalamaya, birbirine düşman etmeye yönelik ayrımcılık politikalarını kabul etmiyoruz, etmeyeceğiz!

İnsanca çalışmak istiyoruz!

Dünyayı her gün yeniden ve yeniden üreten bizler, insanlık dışı çalışma koşullarına, açlık ücretlerine, her türden yoksulluğa, işsizliğe, gelecek kaygısı ile yaşamaya razı olmayacağız!

Nefes almak istiyoruz!

Geleceğimizin ve doğamızın katledilmesine izin vermeyeceğiz. Hayatımızı tehlikeye atan kardan başka bir şey düşünmeyen bu sisteme karşı;

Dünyaya Başkaldırıyoruz!

EMEKÇİ KADINLAR (EKA)

SOSYAL REFORMİZMİN İTİRAFI - 4

İ.Cevat Çetiner

Devrimci komünistler, Marx, Engels, Lenin'in yöntemlerini, sorunları ele alış tarzlarını her zaman örnek alır ve alınmasını önerir. Ancak onları kavrayamamış olanlar, bunu yapamaz, lafi ağzlarında geveleyip dururlar. Ve böylece kavrayışsızlıklarını açığa vururlar.

Nimtz, Lenin'e ait olduğunu söylediği bir alıntıyı öyle aktarmış ki, alıntının doğru veya yanlış olduğundan bağımsız olarak, sanırsınız ki, Lenin, "ehvenişercidir. O karayüzleri (bugünün faşistleri diyebiliriz b.n.) dizginlemek için Kadetlerle (otokrasiyle uzlaşma arayışında olan burjuvalar, b.n.) ittifaka razıdır." Bu durumda, Lenin'e göre: "gericiliği yalnızlaştırmak için ehvenişer liberallerle yapılacak geçici seçim ittifakları mübah olacaktı" diyormuş Lenin, Nimtz'e göre. H.Fırat da mal bulmuş mağribi gibi buna atlamış ve kendini bunun üzerinden haklı çıkarmaya çalışıyor. Üstelik bir de Lenin, işi abartmış oysa biz abartmıyoruz diyerek...

Oysa bu tümüyle yalandır.

Kadetlerle ittifakı menşevikler savunmuş ve Lenin ısrarla karşı çıkmıştır. Lenin'in ittifak yapılabilir dediği, burjuvazinin devrimci kanadını ve köylüleri temsil edenlerdir. Ki, onlarla ittifakı da, en başta, otokrasiyi ayaklanma ile yıkmayı kabul etmeleri şartına bağlamıştır. Sadece bu konu üzerine, "Kadetlerle Blok üzerine" (C-3'te) adlı makaleyi kaleme almış ve birçok yazısında da bu tavrını ısrarla anlatmıştır. Lenin'in arkasında durmayı beceremeyen H.Fırat'tır. Bu makaleden kısa bir alıntı:

"...Menşeviklerin temel gerekçesi kara-yüzler tehlikesidir (Tıpkı günümüz reformistlerinin temel gerekçesinin 'AKP-MHP faşizmi' olması gibi).

Bu gerekçe ilk planda ve esas olarak kara yüzler tehditlerine karşı kadet taktiği ve kadet politikasıyla mücadele edilemeyeceği için yalandır. Bu politikanın özü, çarlıkla yani kara yüzler tehlikesiyle uzlaşmaktır." (C-3/ 384)

İşin aslına bakarsanız A.Nimtz de Lenin'in "ehvenişerci" olmadığını gayet iyi biliyor. Ama işine geldiği yerde öyle göstermek istiyor. Fakat Lenin'in düşünce sistematığı öylesine bütünlüklüdür ki, ne kadar kesilip biçilse ve bağlamından kopartılsa da cümleleri eğer onun bir konuya dair düşüncelerini bir çok alıntıyla aktarıyorsanız, eninde sonunda yaptığımız çarpıtmayı kendi elinizle açık etmek zorunda kalırsınız. Tıpkı Nimtz gibi. Bakın ne diyor Nimtz başka bir yerde Lenin'i anlatırken:

"Lenin'in menşeviklerin Kadet yanlısı duygudaşlıklarına karşı çıkar-ken o çok tanıdık 'EHVENİŞER' ya da 'bir kaç kırıntıya şükretmeyelim mi' tezlerine cevap vermesi gerekiyordu. Kadet kabinesi otokrasinin kabinesinden daha ehven değil midir? Bazı reformlar hiç olmamasından daha iyi değil midir? 'Bunların hepsi ... bütün dünyada... hiçbir DEVRİMCİYE YAKIŞMAYAN... ne kadar oportünist ne kadar reformist tezler...' (LSS- 195)

Lenin'in ehvenişer anlayışına yaklaşımı neymiş? "Hiçbir devrimciye yakışmayan reformist bir tez."

Devrimci proletarya Lenin'e sonuna kadar güvenebilir. O, çocukları açlık çekerken burjuvazinin gazetesinde yazı yazmayı dahi reddetmiş Marx'ın öğrencisidir. Lenin, devrimci ve devrimden yana olmayan hiçbir şeyin yanında bulunmaz. Yani o, taktik esneklik adı altında ipin ucunu hiç bir zaman kaçırmamıştır. Devrimci proletarya, Troçki'nin çırakları olan

Nimtzlere, H.Fıratlara güvenmemelidir.

Alın size Nimtz'in ayaklarına dolanan bir iddiası daha. Nimtz, kendinden o kadar emindir ki, kitabının adını "Lenin'in Seçim Stratejisi" koymuş. Oysa biz biliyoruz ki, Lenin, seçimlere yaklaşımı, özel bir duruma dair özel politika olarak tanımlar ve en fazla seçim taktiğinden bahseder. Yine de biz bildiğimizi bir kenara bırakalım. Nimtz'in kendi kitabında sayfa 208'e bakalım.

"...Parlamentar çalışma gibi gerilla savaşı da bir stratejiden çok, sosyal demokratların duruma bağlı olarak kullandıkları taktikten biriydi..."

Lenin böyledir işte. Ona ne kadar tuzak kurmaya çalışırsanız çalışın, size kendi yaklaşımının söyletir. H.Fırat'ın, Lenin'i devrimci bir anlayışla ele aldığını iddia ettiği Nimtz, böylesi bir beceriksiz düzenbazdır işte. Ağlarını örüp kurbanlarını bekleyen bir devrim ve Lenin düşmanıdır.

Ve madem konu seçimler vesilesiyle açıldı, H.Fırat'ın CHP'yi desteklemek için söylediği evlere şenlik şu iddiasına da değinmeden bitirmeyelim:

"...Bu tutum, E.İmamoğlu'na dolaylı destek anlamına gelmiyor mu? Hayır, bu tutum, E.İmamoğlu'na dolaylı destek anlamına gelmiyor. Dolaylı da olsa 'destek' etkin bir tutumu ima ediyor. Devrimci bir parti ... 'dolaylı' da olsa bir burjuva politikasına 'dolaylı' da olsa herhangi bir destek vermesi söz konusu olamaz. Elbette dinci-faşist iktidara karşı başarılı bir seçim kampanyası, sonuçta sandıkta İmamoğlu'na yarayacaktır. Ama bu destek değil kendiliğinden bir sonuçtur..."

Bu laf cambazlıklarına kim ina-

nır? Burada yapılan laf kalabalığını anlamak için sosyalist olmak değil, dürüst olmak yeter de artar.

Elbette bazen, ürettiğiniz politikanın (karşılığını hemen alın veya almayın) bazı sonuçları kendiliğinden de olsa başka güçlerin işine gelebilir. Örneğin seçimleri boykot edersiniz ve büyük bir katılım olur. Halkın %70'i sandığa gitmez. Bu durumda seçimleri faşist dinci partiler büyük bir oy oranıyla kazanır. O zaman dersiniz ki, bu politikamın kendiliğinden bir sonucudur, bu sonuç benim politikamın yanlışlığını göstermez. Bunda elbette kimse size bir şey diyemez, sadece politikasını destekleyen %70'e varan bir kitleyle devrim için hangi adımları attığınızı sormak dışında. Çünkü siz, burjuvaziden tamamen bağımsız bir politika koymuşsunuz, yıkmayı amaçladığınız burjuva düzen kurumlarından biri olan burjuva seçim ve burjuva parlamentodan halkın kopmasına hizmet etmişsinizdir.

Peki ama sizin yaptığınız nedir? Burjuvazinin partilerinden birinin karşısında durmak ama diğerine karşı söz söylememektir. İsrarla CHP'ye oy kullanmayın demeliydik ve demeyerek doğru yaptık diyerek burjuvazinin bir partisine karşı etkin bir tavır takınırken, burjuvazinin bir diğer partisine karşı taktiksel olarak tavırsız kalarak, doğru yaptığımızı söylüyorsunuz. H.Fırat, işte sizin CHP'ye yönelik bu taktiksel tavırsızlığınız, dolaylı destek anlamına geliyor biz fanilerin dünyasında.

Bir düşünün fabrikada bir işçi size gelip soruyor: Seçimlerde ne yapmalıyım? Siz anlatıyor da anlatıyorsunuz, dinci faşist partilere karşı yaklaşımınızı. Sonra size işçi diyor ki, zaten onlara oy vermeyi düşünmüyorum. Ama CHP'ye vereyim mi? Proletaryanın

devrimci sınıf tavrı ne olmalı? Verme diyemiyorsunuz verin de diyemiyorsunuz. Dönüp yeniden dinci-faşist partilerin kötülüğünü anlatıyorsunuz, devleti elde ettiklerinde olacakları sıralıyorsunuz. Tabii cevap alamayan işçi arkadaş yeniden soruyor, iyi de CHP'ye oy vereyim mi?

Evet, H.Fırat, bu işçi arkadaş ne yapсын? Ona sınıfın politikasını götüreren sosyalist işçi ne desin? Soru bu kadar basit.

H.Fırat'ın bu taktik dehası sonucunu, sosyalist işçinin "Bak sana CHP'ye oy ver diyemiyorum. Ama sen, AKP-MHP'ye dair anlattıklarından dolayı tehlikenin ne olduğunu ve ne demek istediğini anlamışsındır" demekten başka elinden ne gelir. H.Fırat'ın taktiği, Özal'ın "Benim memurum işini bilir" taktiğine benziyor...

H.Fırat'ın yaptığı bu cambazlığın seçimlerden üç gün önce HDP üçüncü yol olması ve kimseyi desteklememeli diyen A.Öcalan'ın tavrından ne farkı var. Üstelik o, tam tarafsızlık çağrısı yaptığı halde, sokak çağrısı yapmadığı için bu çağrının AKP'ye destek anlamına geldiğini her fani anlamıştı. O'nunki, CHP'ye oy vermeye hazırlananları sandıktan uzak tutmak istediği için, dolaylı olarak AKP'ye destekti. Sizininki de AKP'ye oy vermeye hazırlananları sandıktan uzak tutmayı savunduğunuz için yaptığımız CHP'ye destekti.

Sizi ve A.Öcalan'ı burjuva cephenin iki ayrı kanadında ama sonuç itibarıyla, burjuva cepheye bir araya getiren, aktif boykot çağrısı yapmamanız, yapamayışınız olmuştur. Her zaman söyledik, devrimin geldiği bu aşamada devrimci politika ve taktiklerin reddi, reddedenleri burjuvazinin saflarına iter.

ÖZERK VE DEMOKRATİK ÜNİVERSİTEYE DAİR

Eğitim sistemi ve özerk demokratik üniversite talepleri tartışılacak ise, öncelikle bunun öznesi olan öğrenci gençliğin toplumdaki konumu ortaya konulmalıdır. Öğrenci gençlik kendisine ait bir ideolojisi olan bir sınıf mıdır? Genel ve ortak sorunları ve çıkarları olan bir toplumsal kategori midir? Dolayısıyla genel bir öğrenci hareketinden söz edilebilir mi? Buna cevabımız hayır. İçinde yaşadığımız kapitalist toplumda, kendisine ait ideolojisi olan iki temel sınıf burjuvazi ve proletaryadır. Bununla birlikte küçük burjuvazi gibi ara katmanlar da vardır. Öğrenci gençlik ise bir sınıf değil, farklı sınıf ve katmanlardan gelen, belli bir yaş grubunu ifade eden, karma yapıda bir gençlik kategorisidir. Bu niteliği itibarıyla toplumun çelişki ve çatışmalarını da yansıtır. Dolayısıyla tutarlı ve kendine özgü bir ideolojisi olamaz.

Eğitim sistemi ise, devlette ve devletin ideolojisiyle olan bağı içerisinde ele alınmalıdır. Çünkü hiçbir toplumsal kurumun olmadığı gibi, eğitim sisteminin de üretim ilişkilerinden bağımsız olduğu düşünülemez. Eğitimin niteliği verili toplumsal sistemin yapısına göre değişkenlik gösterir. Örneğin feodal toplumda kilisenin etkin olduğu eğitim sisteminde Hıristiyanlık ideolojisi yayacak, köylülere mutlak itaati öğretecek bir eğitim söz konusu iken,

Fransız Devrimi sonrasında kapitalist toplumda tanrı geri plana düşmüş artık amaç "vatansever" yurttaşlar yetiştirmek suretiyle "ulus"u korumak olmuş, öğretmen sisteminin mutlak otoritesinin temsilcisi olmuştur.

Kapitalist toplumda, maddi açıdan ve dolayısıyla da manevi açıdan egemen olan burjuvazi, okul ve eğitim aracılığı ile kendini düşünsel anlamda yeniden üretir. Üretim sürecinin ihtiyaçlarına göre şekillendirdiği eğitim ve müfredatı ile

netmelikler, müfredat, sınav sistemi vs. Türkiye kapitalizminin ihtiyaçlarına göre bireyleri yetiştirmenin araçlarıdır. Hiçbir anlamda özgürlüğün söz konusu olmadığı, tekellerle iç içe olan ve polislerle baskılanan, bilimle hiçbir bağın olmadığı, dinci gerici ders içeriklerinin olduğu eğitim sisteminin niteliği, niteliksiz oluşudur diyebiliriz.

güçlü olduğu ülkelerde eğitim kurumları görece daha özgür olabilir. Fakat özünde kapitalizm evrenseldir, her iki örnekte de sermayeye bağımlı bir eğitim sistemi vardır.

Kapitalizmin eğitim sistemi bir ayıklama sürecidir ve bu ayıklama fırsat bakımından eşit olmayan, temelde aileden ailenin sınıfsal niteliğine göre farklı eğitim gören çocuklar içerisinde gerçekleşir. Bu ayıklama süreci sermayenin ihtiyacına göre eleman yetiştirme sürecidir. Türkiye'de YÖK, yö-

Eğitimin niteliği bu ise ve öğrenci gençliğin toplum içerisindeki konumu bu ise, bununla ilgili ne genel bir öğrenci hareketinden, öğrenci eksenli kurtuluş hareketinden; ne de genel ve eşit bir eğitimden söz edilebilir. Eğitimin niteliğine ilişkin sorunlarımız, öğrenci gençliğin genel ve ortak sorunları olmaktan çok, geldiğimiz sınıfsal kökenden kaynaklanan sorunlardır. Üretim ilişkilerinin ve sınıf çelişkilerinin yarattığı sorunları aşmanın yolu üretim ilişkilerini ve sınıf çelişkilerini aşmaktır.

Özerk ve demokratik üniversite mali, yönetsel ve bilimsel anlamda özerkliği ifade eder. Bu özerklik kurumsal bir özerkliği ifade ettiğinden ve faşizmin devlet biçimi olduğu, tüm devlet kurumlarının faşistleştirildiği yaşadığımız toplarlarda bu ancak bir devrimle mümkün kılınabileceğinden devrimci bir taleptir de. Ancak özerk ve demokratik üniversite talebi düzen içine sıkıştırılır ve bir amaç haline getirilirse reformist bir taleptir. Kapitalist sistem içerisinde özerk ve demokratik üniversite bir şekilde sermayeye bağlı olmaya devam eder. Eğitim sistemi sınıf çelişkilerini yansıtır, bununla birlikte bu yansımaları devrimci bir yöne çevirecek olan işçi sınıfıyla örgütsel ve programatik bağlarını kurmuş siyasi özneler. Siyasi özneler, yani bizler için özerk ve demo-

kratik üniversite mücadelesi, sömürüyü ortadan kaldırma mücadelesine, işçi sınıfının burjuvaziye karşı yürüttüğü mücadeleye öğrenci gençliği katmanın, öğrenci gençliği devrimci temelde harekete geçirmenin bir aracıdır. Aynı zamanda üniversite ortamı demokratikleştikçe devrimci çalışma alanı büyür, üniversite devrimci çalışmanın bir odağı olabilir. Özerk ve demokratik üniversite mücadelesi, kapitalist sistem içinde devrimci bir mücadeledir. Çünkü ancak tekelci kapitalist devletin yıkılması ile mümkün olabilir.

Siyasi özneler, yani bizler de bu taleplere devrimci bir muhteva katarak ve

kapitalizme karşı savaşmaksızın bu taleplerin hayata geçmeyeceğini, bunların ancak bir devrim neticesinde mümkün olduğunu ortaya koyarak hareket etmeliyiz. Çünkü biliyoruz ki politik özgürlük kazanılmadan akademik özgürlük kazanılmaz!

İstanbul'dan Bir DÖB'lü

ÜNİVERSİTELERE FAŞİST SALDIRILAR

Üniversiteler tarihte her zaman gençliğin aydın kesimlerinin bir araya geldiği ve toplumsal sorunların yoğun bir şekilde gündeme alındığı, tartışıldığı alanlar olması itibarıyla neredeyse her zaman demokrasi mücadelesinin yoğunlaştığı yerler olarak da ön plana çıkmıştır. Aynı zamanda, dönem dönem bu mücadelede niteliksel sıçramalar yaşandığı ve mücadelenin devrimci amaçlara ve biçimlere büründüğü görülmüştür. Bu nedenle üniversiteler tarih boyunca faşist devletin de gündeminde olmuş, devletin baskı ve saldırı araçlarından nasibini sık sık almıştır.

Devlet baskısını sadece kendi baskı ve saldırı araçlarını doğrudan kullanarak değil, aynı zamanda sivil çeteleri destekleyip örgütleyerek de sürdürmüştür ve günümüzde de bu baskı ve saldırılar polis destekli sivil çetelerle yürütülmeye ve üniversitelerin aykırı yanları törpülenmeye, üniversite öğrencilerindeki özgürlük ve demokrasi özlemi korku, şiddet ve terörle bastırılmaya çalışılmaktadır. Son zamanlarda Ankara'da da sık sık bu saldırılar gündeme gelmeye başlamış ve demokratik, aydın, devrimci üniversite öğrencilerle faşist çeteler arasındaki gerilim artmıştır.

Bu artışın temelinde yatan sebep ekonomik krizin ve geleceksizleşmenin had safhaya ulaştığı bu siyasi ve ekonomik kriz döneminde öğrenci gençliğin devrim saflarına kaymasının önüne geçilmesi için rıza üretme mekanizmasının tamamen işlevsiz hale gelmesidir. Artık baskılarla ve ideolojik mücadele yoluyla kafasını kuma gömerek okulunu okuyan, tek çekincesi kariyerini güvence altına almak olan öğrenci gençlik kitlelerine rastlamak, eskisine nazaran çok daha zor ve burjuvazi de bunun farkında. Gelin Ankara'nın iki köklü üniversitesinde son dönemlerde yaşanan olaylara bir göz atalım.

ODTÜ:

ODTÜ, 60'lı yılların sonlarından itibaren devrimci mücadelenin tarihinde kendisine yer edinmeye başlamış ve o dönemden beri devrim ve sosyalizm mücadelesi tarihinin bir parçası olmuş bir üniversite... Öyle ki çok nitelikli bir eğitim-öğretim kurumu olmasına rağmen, ODTÜ'nün mücadele alanındaki ünü akademik ününün önüne geçmiştir. Bu özellikleri nedeniyle de faşizmin her zaman gündeminde olmuş ve baskının ve saldırıların en sistematik halde yürütüldüğü üniversite olmuştur.

Son zamanlarda yaşananlar da bütün bunlardan bağımsız değil. 2010'lu yılların başlarından itibaren ODTÜ'de örgütlülüğün güçlenmesiyle sivil faşistler neredeyse susturulmuş ve etkisiz hale getirilmişti. Gezi'yle beraber de ODTÜ'de ilerici kesim okuldaki neredeyse tüm alanları doldurarak ciddi bir üstünlük sağlamıştı. Okulda açıktan faşist provokasyon yapmaya cesaret edebilecek hiçbir müessese kalmamıştı. Ancak 2015 yılına gelindiğinde İŞİD'e eleman göndermesiyle gündeme gelen Mescid Topluluğu adı altında dinci-faşist bir çete ile provokasyonlar yeniden başlamış, ancak ilerleyen yıllarda ODTÜ'de dinci fa-

şizmin alanının çok dar olduğunun fark edilmesiyle bu macera çok uzun sürmemiştir.

2016 yılında başlayan şehit ve vatan edebiyatı altındaki bayrak yürüyüşü girişimleri ile provokasyonun dincilik vurgusu azaltılmış ve vatansızlık ve milliyetçilik ön plana çıkarılmaya başlanmıştır. 2016'dan 2019'a kadar her sene bir kere mutlaka bir yürüyüş girişiminde bulunan ve kendilerine "Dergi101", "ODTÜ Biziz" gibi takma isimler bulan TGB'li olduklarını bildiğimiz faşist çete, 2019 yılına gelene kadar okulun içine sokulmaması provokasyon girişimleri engellenmiştir.

2019 senesine gelindiğinde devlet ODTÜ içerisinde yapılmaya çalışılan faşist saldırıları örgütlemek adına kendisine yeni bir merkez inşa etmeye karar vermiş ve KYK Yurdu'nun yapımına başlamıştı. Ancak duyarlı ve öngörülü ODTÜ öğrencilerinin inisiyatifleriyle, reformist ve oportünist örgütlerin umursamazlığına rağmen devletin bu çabası da şimdilik engellendi ve KYK Yurdu'nun inşaatı 14 Mayıs 2019'da atılmaya başlanmasına rağmen o günden bu güne en ufak bir ilerleme dahi sağlanamadı. Bu TGB adlı sırtını her daim devlete dayayan faşist çete de bu yurtlara ilk yerleştirilecek grup olduklarını bildiklerinden yurdun yapımını desteklediklerini, yurt yapımına karşı olanları "vatan haini" ilan ederek açıklamışlardı.

27 Eylül 2019'da ODTÜ A1 kapısında buluşan faşistler, HDP önündeki anneleri bahane ederek polis eşliğinde ODTÜ'ye ilk defa girip okul içerisinde bir basın açıklaması gerçekleştiren örgütlü solun kararsızlığı ve uzlaşmacılığı neticesinde ne ciddi bir tepki örgütlenbilmişti ne de karşılına çıkıp "yürütüyoruz" diyebilen bir irade...

Bu olayla birlikte faşistler cesaret buldu ve neredeyse her ay yeni eylem ve etkinliklerle ODTÜ'de var olabileceklerini gösterme çabası içerisine girdiler. Sonraki süreçte Türkçe Topluluğu adı altındaki AKP'li faşist çetenin yapmaya çalıştığı etkinlik engellenirken Savunma Sanayi Topluluğu adı altındaki TGB'li faşist çetenin aynı gün çok yakında düzenlediği etkinlik reformist örgütlerin açıkça dile getirdikleri "biz onları burada engellersek onlar da bizi Gazi'de engeller" mantalitesiyle gerçekleştirildi. Böylece kapı faşizme bir kere daha aralanmış oldu.

23 Ekim'de Türk-Eğitim-Sen kamufleli altında ODTÜ'e "kıyım" yapma amacıyla bir araya gelen faşist çeteler, okul öğrencisinin yoğun hazırlıkları ve uzlaşmaz duruşu karşısında geri adım attılar ve A1 kapısı önünde ufak çaplı bir şeyler yaparak dağıldılar.

28 Aralık'ta ise Türkçe Topluluğu ve Savunma Sanayi Topluluğu "Namık Kemal Anması" adı altında ortak bir etkinlik düzenlediler. Etkinlikten bir gün önce etkinliğin yapılacağı yer olan İİBF'nin dekanlığı etkinliğin fakülteyle alakası olmadığı gerekçesiyle iptal edildiğini açıkladı ve gereken yerlere bildirim yapıldı. Ancak faşistler birbirlerini bulmuşlar ve örgütlenmişlerdi bir kere. Zaten amaç da etkinlik yapmak filan değil ODTÜ'de bir provokasyon çıkarmaktı. Etkinliğin yapılacağı bina önüne gelip bozkurt işaretleriyle "vatan-millet-sakarya" düsturuyla polis koruması eşliğinde şovlarını yapıp gittiler. Öğrencilerin farklı yerlerde toplanması faşistlerin ve onların korumalığını yapan polislerin işine gelmişti. Fakülte önünde öğrencilere ve öğretmenlere tehditler savuran faşistler, bunu sonrasında sosyal medyada da devam ettirdiler. Öğrencilerin cevabı çok daha güçlü ve örgütlü olmuştu: Birçok bölüm, fakülte ve neredeyse tüm topluluklar duruma dair açıklama kaleme aldılar ve ODTÜ'de faşizme geçit olmadığını ilan ettiler.

18 Şubat günü okulda halka açık alanda görülen ve tespit edilen faşistlere devrimciler müdahale ettiler ve onları okulda barındırmayacaklarını söylediler. Bunun üzerine çıkan kavga devrimciler, faşistleri okulun bir birimi olan iç hizmetlerin arabalarına binene kadar kovalayıp kampüs dışına püskürttüler. Ancak bir sonraki gün bu olayı bahane eden faşist çeteler, yine

vatan-millet edebiyatıyla yemekhane açıklama yapmak istediler. Duruma müdahale eden öğrenciler, yemekhane içerisinde polis müdahalesine maruz kaldılar ve polis koruması eşliğinde açıklamalarını yapan 50 kişilik grup yine polis eşliğinde okuldan çıktılar. Öğrenciler olay sonrasında ve sonraki gün birer açıklama yaptılar ve "ODTÜ Faşizme Mezar Olacak" dediler.

Ankara Üniversitesi:

Ankara Üniversitesi de aslında tarihsel olarak ODTÜ'yle birçok benzerlik barındırıyor. Ancak Ankara Üniversitesi hiçbir zaman demokrasi ve sosyalizm mücadelesi anlamında ODTÜ'yle özdeş bir tutum sergilemedi ve bu konuda ODTÜ gibi bir itibara sahip olmadı.

Toplumsal özgürlük mücadelesinin yükseldiği dönemlerde faşizme alan tanınmasalar da, mücadelenin görece güçsüz ve seyrek seyrettiği dönemlerde faşizmle ciddi çekişmeler yaşadılar. Örneğin Gezi'nin hemen sonrasındaki dönemde emek ve demokrasi temelinde örgütlenen örgütler okulda ciddi bir hâkimiyet sağlarken, 2015 sonrası dönemde ise faşizm sol örgütlere hiç alan bırakmamıştı. Faşistler öğrencilere eziyet ediyor, kafalarına göre öğrencileri hırpalıyor ve hiç ceza almada bunlardan yırtıyorlardı.

Ancak 2019'la beraber toplumsal mücadele Ankara Üniversitesi'nde de tekrar güçlenmeye başladı. 15 Ekim'de solcu öğrencilerin derse girdiğini gören faşistler, "Size bu okulu mezar edeceğiz" söylemleriyle öğrencileri tehdit ettiler. Bunun üzerine DTCF'ye dışarıdan desteğe gidildi, faşist çeteler kaçarken solcular bir açıklama yaparak toplu bir şekilde üniversiteden çıktılar.

yaptılar.

21 Kasım günü faşistler, "Sanat Merkezi" bildirisini dağıtan bir öğrenciyi saldırdı bildiri dağıtmasını engellediler. Sonrasında solcuların oturduğu yere giderek olay çıkaran faşistler, bir öğrenciyi yüzünden yaraladılar.

19 Kasım'da da Cebeci Kampüsü'nde yapılan "Türkiye'nin Modernleşme Süreci ve Mekteb-i Mülkiye Sempozyumu"na üniversite öğrencileri alınmamış, sonrasında rektör Erkan İbiş'i protesto eden öğrencilere ÖGB saldırısı gerçekleşmişti. ÖGB saldırısının ardından faşist saldırıya uğrayan öğrencileri darp ve tehdit etmişlerdi. Bunun sonucunda da üniversite faşistlere yaptırım uygulamak yerine, okuldaki bir etkinliğe gitmek isteyen öğrencilere soruşturma açtı ve bu soruşturmalar 1 dönem uzaklaştırma gibi ağır cezalarla sonuçlandı.

24 Aralık'ta TGB Ankara Üniversitesi'nde "Las Tesis" karşıtı eylem yapıp bu dansı yapanları "vatan haini" ilan ederken, bu durumu mor boyalarla protesto eden 8 kadın öğrenci gözaltına alındı. Bir gün sonra 25 Aralık'ta kadın öğrenciler "Las Tesis" dansı yapmak için bir araya geldiler ve polis saldırısı sonucu 5 kadın 3 erkek öğrenci gözaltına alındı. Dekanlıklar tarafından 37 öğrenciye soruşturma açılması ve 16 öğrencinin burslarının kesilmesi nedeniyle öğrenciler, 21 Şubat'ta Mülkiye Birliği'nde bir basın açıklaması gerçekleştirdiler.

Öğrenciler açıklamada "Erkan İbiş'in rektör olarak atandığı ilk günden beri iktidarın okuldaki gölgesi olduğu Ankara Üniversitesi'nde öğrencilere yönelik baskılar, soruşturmalar, gözaltılar, ÖGB tacizleri, faşist çetelerin saldırıları artarak devam etmektedir. Bunun en son örneği Şili'de başlayan ve tüm dünyada erkek egeyen sisteme karşı kadınların öfkesi ve isyanını; sokaklara, kampüslere taşıyan Las Tesis dans eylemine yönelik gerçekleştirilen polis şiddetidir" ifadelerini kullanırken üniversite yönetimi, dekanlıklar ve faşist çeteler arasındaki işbirliğine de dikkat çektiler.

Açıklama hakkında görüşlerini almak istediğimiz bir üniversite öğrencisi arkadaşımız duruma dair "İHD, Eğitim-Sen, HDP gibi birçok kurum bizimle dayanışma gösterdi. Bunun yanında kredisi kesilen, kesilmeyen; soruşturma açılan, açılmayan çoğu öğrencinin bu süreçte bizim yanımızda olması gördüğümüz en güzel nokta" yorumunda bulundu.

Üniversitelerde faşistler saldırıda bulunadursun, onları buralarda barındırmayacağız.

